PROMIN

ПРОМІНЬ

Ч. 1
СІЧЕНЬ
1980

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XXI. СІЧЕНЬ 1980 Ч. 1

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплата в Канаді $10.00
Передплата до інших країн 10.00
Поодиноке число 1.00

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

PROMIN

No. 1 JANUARY, 1980 VOL. XXI

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Subscription in Canada $10.00
Subscription in other countries 10.00
Single copy 1.00

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

С. Чарнецький — Під звуки коляди 1
С. Орлюк — Четвертий Універсал 1
Ярина Зоряна — Дивная новина 2
Ілля Киріяк — Перший Святий Вечір в Канаді 3
Жертва червоного терору в Україні 5
КУК — Підготовка конференції Етнічних Центральних Предст. Канади 6
— Звернення Комісії Прав Людини СКВУ 6
З. Володенко — Жіночі фігурки — основні сюжети первісного мистецтва 7
С. Стечишин — Пам'яті Анастасії Стечишин 8
А. Качор — Активна ощадність 10
К. Теличко — Вшанування Галини Воробець 11
— Нове видання Товариства Волинь 12
Квіти незабутнім 13
Звернення Комісії Прав Людини СКВУ 14
Orysia Tracz — Ukrainian Christmas celebrations 15
Відділ для дітей 17
Громадська і родинна хроніка 18
Святочні побажання 20

НА ОБКЛАДИНЦІ: Приготований Свят-Вечірній стіл — „Спільна Вечеря всього роду".

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

усім народнім працівникам на ниві церковній і громадській

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ У МАЗЕПІ, САСК.

Христос народився

Д. Маковська, голова О. Маковська, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

Членки Відділу ім. Савелі Стечишин з Келовна, Б.К.

Централі С.У.К. і всім членкам Союзу і їхнім родинам, редакції „Променя" і всьому українському народові в Канаді і по цілому світі.

Христос Народився!

Віра Гудима, голова **Марія Гарасимів,** реф. „Променя"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

Центральній управі Союзу Українок Канади, провінційним екзекутивам, членству відділів і всьому українському народові

Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки в Форт Френсес, Онт.

Василька Ґушуляк, голова **Марія Ґушуляк,** секр.

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

Під звуки коляди

Легендо давніх літ — дитячих незабутніх,
Яка ти свіжа все і чарами сповита!
Живеш на фільмі снів і звуків ледвечутних
І в пам'яті лежиш, як мармурова плита...

Бив тебе зимний дощ, осіння жерла мряка
І зимовий мороз на твої груди клався.
Ти все лишалася всміхнена та однака,
Хоч я в дорозі вже зневірився й подався.
Різдво, ялинка! Гей — з Поділля вітер віє,

Нечлава й Серет вже під кригою дрімають.
Село задумане, вже вечір сутеніє,
На небі повно зір... колядники співають...
Поділля, ти — моє, застелене снігами

Все спогадом шумиш і день і ніч за мною!
Хоч зрадив я тебе і мов з обіймів мами
В чужий пішов я світ — ще тужу за тобою.

Різдво вколисане грімкою колядою, —
Що в неї вслухались подільські тихі села!

— Ще нині ти в моїй душі тремтиш дугою
Для мене ти єдина пісня ще весела.

Лунай мене, лунай в душі, вколисуй снами,
Навівай спомини з літ давніх незабутніх,
Коли мені ввесь світ — був добрий усміх мами
І звуки коляди, далекі ледве чутні...

Степан Чарнецький

С. Орлюк

ЧЕТВЕРТИЙ УНІВЕРСАЛ

(На свято 22 січня)

Хвилює радісний майдан,
У золоті Свята Софія
Угору вироста як мрія,
І горду булаву Богдан
Простер в майбуття над юрбою.
Вже здійснено. Не мрія. Чин!
І в зриві мідяному кінь
Зривається немов до бою!

Лунає дзвонів віщий спів,
Серця й простори він колише
І нагло мовкне. Нагло тиша,
І в ній на крилах голубів
Пливуть слова у безгоміння:

„Від нині Ти, Народе, знай,
Тобі увесь належить край,
Від нині вільна Україна".

„ПРОМІНЬ", СІЧЕНЬ 1980

Від моря Чорного, аж гень,
Де б'ють Дніпровії джерела,
Через степи, де вольні села
Всміхаються в вінках вишень.
Від синіх узбережжів Дону,
Далеко гень, до верховин,
Бездомних зворів полонин,
Нехай не буде вже кордону!
Народ і землі всі — єдині,
Народні — право і закон.

Знов дзвін мідяним серцем б'є,
Усім, усім яснiють лиця,
Грушевський радісно сміється,
Навколо армія стає,
І враз гремить у небо „Слава!"
По двох невольничих віках!
І булаву Богдан простяг
Туди, де родиться Держава!

„На Святий Вечір, на Різдво рано, дай Боже
Вам усім здоров'я, на многі літа, дай Боже".

Всьому нашому членству в Союзі Українок Канади і їхнім родинам, усім зарядам, провінційним управам, редакторці Наталі Когуській, членству й управам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників, усьому духовенству Української Греко-Православної Церкви в Канаді, на чолі з Високопреосв. Владиками й Блаж. Митрополитом Андреєм, та усьому українському народові в світі

бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

За Центральну управу Союзу Українок Канади

Надія Боднар — голова **Ольга Лукомська — секр.**

Ярина Зоряна

ДИВНАЯ НОВИНА

(Колядникам моїх юних літ)

Проблискують зірки, з-понад хмар звізди
Це йдуть з колядою, статочні ґазди.
Ніч свята надходить, в лемків над Сяном
Стрічати Дитятко, що зветься Добром.

Через далекі часи і простори, бачу вас колядники юности моєї. Стежу за вами, як підходите під вікно підгірської „хижі", дзвоните срібними дзвінками і просите ласкового дозволу заколядувати.

Бачу ваші засніжені шапки, червоно-бурякові обличчя, від морозу . . . і „звізди", що проводили вас по засніжених гірських доріжках.

Тоді там, в поклоні схилилась вся гірська земля, шептали ялиці . . . перешіптувалися зі соснами . . . гомонів напів-сонний ліс . . . сколихувала тишу лише ваша коляда, співана сердечно, захриплими від морозу голосами.

„Дивная новина" — неслася пісня віками, відчувалася там душа наших предків. Привітно кланялася вам кожна хатина — золотобджільні свічі воскові, пахучим полум'ям моргали та огрівали.

Ікони рідні, святі, усміхалися до Вас.., і до Дідуха на покутті, і до залишеної куті для Духів.

Свіженьке „Деревце" — ялинка, миготіла дрібонькими свічечками, і своїми гілками обни мала янголів.

А Ваша щира коляда килим радости стелила в людських серцях, і розповідала про „Дивную новину".

І де ж ви тепер колядники моїх юних днів?

Пусті там хати, здекуди чужі зайди сидять у них. Ніхто не відчиняє дверей назустріч коляді. Не горять свічки на тесаних столах, не усміхаються ікони, бо не стало Дідуха і куті.

Заросли тернями стежки ваших кроків... не лине коляда, що сколихувала тишину ночі... хіба виють неситі вовки!

Ой, відізвіться голосом сильним, щоб сколихнулася вода в рідному споконвіку Сяну. Нехай почує увесь світ, про „гірку новину".

Прийдіть, та голосіть про кривду ваших ґаздів, що викорінено їх з-над Сянської, Богом даної нам землі!

Ілля Кириляк

Перший Свят-Вечір в Канаді

(Уривок з повісті „Сини землі")

— Сьогодні навіть худібка більш весела, як колинебудь, — говорила Єлена з побожною міною на лиці, набираючи в миску солодкої пшениці, куті, для Воркуна, щоб він поніс до стайні й дав покушати їх волам та й корові, щоб і вони знали, що в людей сьогодні велике свято.

Та й сказати правду, в хаті Воркуна благодать Божа сяяла. Десь коло п'ятої години Єлена мала вже все готове для вечері, та й всі вони готові вже були починати це велике свято, вбрані в білі святочні сорочки, кожне з них заглядало по хаті, чи не зісталося ще щось незроблене, або не на тому місці, де воно повинно стояти; Єлена обчисляла миски, чи матиме для всіх страв і брала по одній та й витираючи й відложувала на бік, щоб готові були; дівчата поправляли постіль і зложені одна на одну подушки, вбрані в вишиті пішви та й собі, одна одній, поправляли то стяжки, то цятки, то волосся, то одежу; а Корнило з Павлом клячали на колінах на лавиці коло вікна й зазирали на дуже дрантивими хмарами покрите небо, щоб вечірню зірку на ньому знайти та й перемовлялися, що більше щасливий буде той, що перший завважить її, ну й за цим щастям перегони робили, заговорювали один одного, щоб ніби увагу відвернути на щось інше.

Аж нараз задзвонив Корнило радісним голосом: — Зірка мамо! Зірка тату, з-за хмари вийшла, — та з утіхи й радости обняв Павла з любови великої й малощо обидва з лавиці не попадали.

— Тихонько діти, бо гріх такий крик справляти сьогодні, — говорила тихонько Єлена, накладаючи страви на сіном і білою скатертю накритий стіл. А Воркун засвітив свічку жовту, воскову, встромив її в поставичок маленький і поставив на верх трьох хлібів круглих, що Єлена поставила серед стола. І тихо стало в хаті, тихенько так, що чути було, як кожне з них дихало. Малий Корнило, припершись плечима до лавиці, водив очима то за мамою, то за батьком, як вони побожно й спокійно приготовлялися до вечері. Мама його таке гарне лице мала тепер, що він малощо міг видержати, щоб не скочити й не обняти її за шию та й не обцілувати її своїми устами дитячими. Вся її доброта, вся щирість малювалися усміхом на її лиці та й на її запишнених устах. А батько його з поважно веселим лицем набирав горіючих вугликів у маленьку мищину. На тії вуглики кинув він кілька цяток ладану пахучого тоді, коли вже всі страви були на столі.

І перехрестився він і почав псальму п'ятдесяту з пам'яти говорити й кадило пахуче понад столом три рази носити. Та й по хаті, попід образи, по кутах, коло печі, а потім і на двір вийшов і хату довкола обійшов та й до стайні зайшов зі святою молитвою й кадилом запашним. А в хаті молилися діти, впавши на коліна й зложивши руки побожно, а Єлена з глибини свойого серця, притишеним голосом, на колінах посилала молитви свої до Бога, до Народженого Христа-Спасителя й благала щастя й здоров'я для дітей своїх та й для всіх своїх рідних, що там далеко за морем остались. І важилися в неї в душі, мов малії діти на дошці, утіха й смуток, що на згадку рідні з'явилися. І дві перлові сльози покотилися по її лиці, але вона скоро спрятала їх, бючи поклони.

— Христос Родився, — сказав Воркун, як вернувся із надвір'я. Він поставив мищину на стіл, щоб запах розносився по хаті, засадив дітей поза стіл, а сам, як пан-господар, край стола сів. І набрав він трішки пшениці в ложку й вінчувати став: — Із Різдвом Христовим та й з колядою вінчую я вас, тебе моя подруго й вас мої діти любі, щастям і здоровлям, щоб ми всі цієї свята щасливо пережили й других у здоровлю діждали. Щоб Ісус, Дитятко малеє, благословив нас і нашу худібку через цілий рік; щоб ні злого ні лихого нещастя в нас ні видати ні чувати. — І кинув він тії набрані в ложці зерна звареної пшениці під стелю на знак найкращого бажання на гарний урожай і по сім всі до їди .взялися.

— Мамо, нащо ж ви поставили ці дві ложці на стіл, для кого? — запитав цікавий Павло, побачивши їх коло Єлени.

— Це синку для тих братів твоїх, дітей наших, що померли, Федька й Николая, — відповідала Єлена тихо-сумно. — Їх душі кожного Святого Вечора у гості приходять до нас і над столом літають та й заглядають, чи не забули ми їх. Та й всі душі наших батьків і прабатьків відвідують дітей своїх на коляду й тому то гріх страви зі стола збирати по святочній вечері. Великий і святий це вечір.

Пропостившись цілу добу, бо так звичай святий велів, вечеряли вони солодкої пшениці — куті, і риби праженої й студенцю рибячого, і козарів смажених і бобу й сливок і пирогів із капустою, то й зі сливками, голубців і маківників і книшів. І хоч пісні тії страви були, але смачні вони були, смачніші від всіх страв з цілого року.

— По трошка діти їжте, кожної страви по трошка, щоб вам не пошкодило, — напоминала Єлена дітей своїх, що поважно, але жваво ложками своїми від миски до миски звивали.

А коли вже наїлись досхочу: — Ну, діти, заколядуйте так, щоб ціла Канада зраділа й всім своїм людям розповіла, що Святий Вечір у нас сьогодні, — сказав Воркун веселий та щасливий і таки сам почав тої ,що з давен-давна різдвяним гимном стала — „Бог Предвічний народився".

І залунала пісня щиро, протяжно й мило з шестеро грудей, любовю й святим настроєм насолоджена. Воркунів грубий голос перед вів; а Корнилів голосний, мов дзвіночок, грався любо з маминим тихим, мякеньким, з Маріїним голосно-солодким провідним, з Єлисаветиним, що біг у парі з Маріїним, з Павловим, що вирівався вперед, вгору, щоб бути вище всіх; гуділа солодко ціла хата, мов арфа Давидова. Бриніли півтемні закутки; усміхалися побожно образи на стіні у мрячному світлі. Бавилася пісня з коверцем на стіні (він ясно з утіхи сміявся своїми взорами та червоними, зеленими й жовтими красками); та й вишиті подушки, мов маленькі дівчатка з кучерявими головками, виглядали з сумерку на ліжку й радісно в долоні, здавалося плескали з утіхи. А маленьке світло свічки на піраміді хліба танцювало легенько за голосом Корнила малого. А ніч холодна, канадійська, зазирала здивовано крізь вікна та й, здавалося, перешіптувалася з лісом про все те, що вона бачила й чула, що в хаті діялося.

— Вінчуй Корниле, то й коляду від мами дістанемо, — сказав Воркун весело, коли вже коляду скінчили.

А Корнило; — Вінчую вас щастям і здоровлям та й з колядою, і як ми діждали, щоб так і опровадили й другої коляди діждали.

— Дякуємо, дякуємо вам за коляду, — сказала усміхнена Єлена й встала з ослона, пішла до печі та й принесла торбинку горіхів і цукерків жменю. — Оце тобі св. Николай на коляду передав і наказував, щоб ти всіх обділив, — говорила вона, висипаючи в миску, як то Воркун називав, дитячі лакітки. — Проси всіх, щоб брали, — додала, поставивши миску перед пустуна малого.

Із цим побожно-святочний настрій уступив більш веселому, дитячому, і лускаючи горіхи діти пісні заводили, старих і нових, усіх, що знали. А Єлена засвітивши свого каганця, набирала на припічку в миски й горшечок святовечірної страви, завязувала їх у білі плахти й ставила рядком на лавицю.

— Це Марійко понесеш до Теклі, це я до Тетяни понесу, ти Павлику візьмеш це до вуйни Калини, а ти Саветко зберися й підеш із цим до вуйни Ганни, — говорила Єлена, розтальовуючи кожному по вузликові. — Так воно повинні бути, щоб нашої святочної вечері всі покушали за душі наших дітей та наших покійних предків. Та й ніхто голодний не сміє бути сьогодні, на Святий Вечір, бо в Бога все рахується.

За кілька хвилин були вони, всі післанці, готові йти зі святочною вечерею, але під хатою під вікному залунав веселий голос Соловія.

— От, вже й колядника маємо, — сказав весело Воркун, що сидів коло стола й слухав, як то той колядник виводив голосом. Та й всі хатні стояли там, де їх захопила несподівано пісня, та й всміхаючись весело, погумкували за колядником коляду.

Але Соловій не співав цілої пісні. Він переспівав перших два віршики та й останній і почав вінчувати щастям і здоровлям, повними кошарами й великими отарами, теличками й овечками, зеленим винцем і красним молодцем, а на закінчення притулив голову до самого вікна й голосно погрозив, що „дайте коляду, бо вам хату рознесу". І, розуміється, щоб такого небезпечного колядника втихомирити, Воркун подякував йому крізь вікно за коляду й просив у хату.

Жертва червоного терору в Україні

Композитор Володимир Івасюк — жертва червоного терору в Україні замордований в розквіті життя, скошений передчасно талант, якому не дали належно зрости в силу. Покалічене і знівечене тіло Володимира Івасюка знайшли 18 травня 1979 р. на Львівщині, Західня Україна.

Володимир Івасюк. відомий український композитор пісень „Червона рута" і „Водограй" особливо були набули популярности в Україні. Він є також автором музики і слів відомих пісень „Два перстені", „Пісня буде з нами", троїсти музики „Верховинська". Найбільше відомі його пісні виконані в супроводі ансамблю „Червона рута" і „Смерічка".

Володимир Івасюк народився 4 квітня 1949 р. у Львові, де здобув початкову і середню музичну освіту. 39 квітня 1979 року, він взявши ноти, вийшов з свого помешкання, де жив з батьками і більше не повернувся. Советський стиль життя — зникання людей. Батьки Івасюка кілька днів робили розпучливі спроби розшуків включно з КДБ, одначе зустрічали лише глузливі відповіді.

18 травня тіло Івасюка знайшли солдати в забороненій зоні в лісі. Ціле тіло його було побите і покалічене. Друзі і знайомі покійного

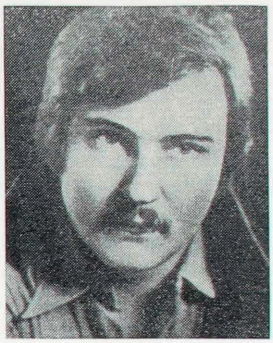

переконані. що Івасюка закатували, а згодом тіло мертвого перевезли в ліс. Серед львів'ян є переконання, що КДБ-исти, які закатували композитора навіть не старались закрити слідів свого злочину, щоб залякати національно свідому частину населення, зокрема молоді, яка в останніх часах все більше виступає на захист національних справ.

Величавий похорон Івасюка відбувся 22 травня. В похороні взяло участь біля 10 тисяч людей з різних частин України. Тіло Івасюка поховонили на Личаківському кладовищі. Ще довго по похороні свіжі вінки квітів вкривали могилу молодого композитора.

В СПРАВІ ПІДВИЩЕНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ

Так як ми вже раніше повідомляли у двох числах, що з причини високих цін на друках і пошті ми примушені були піднести ціну на річній передплаті „Променя" з $8.00 на $10.00.

Нова ціна $10.00 за річну передплату входить в силу від 1-го грудня 1979 р. Референтки, які поколектували передплати перед 1-шим груднем присилатимуть так як зібрали по старій ціні. Всі залеглі передплати будуть по старій ціні, наколи вони будуть сплачені до шости місяців, цебто до травня 1980 р.

Редакція і Адміністрація

Головна Управа Об'єднання Прихильників Державного Центру Української Народньої Республіки в Канаді бажає Веселих Свят Різдва Христового і щасливого Нового Року нашим церковним Ієрархам і духовенству, Державному Центрові УНР в екзилі на чолі з Високодостойним Президентом п. Миколою Лівицьким. Централі Союзу Українців Самостійників та складовим організаціям ТУС, Союзу Українок Канади, СУМК, усьому членству Об'єднання Прихильників ДЦ УНР в екзилі, українському громадянству в діяспорі та всьому українському нескореному народові.

Д-р Ганна Янішевська, голова

Д-р Зоя Плітас кор. секр.

ПІДГОТОВКА КОНФЕРЕНЦІЇ
Етнічних Центральних Представництв Канади

При участи президента Централі КУК д-ра С. Радчука враз з представниками 23-ох Етнічних Централь Канади, в Оттаві відбуто дня 27 жовтня 1979 нараду на якій рішено скликати на весну 1980 року всеканадську Конференцію Етнічних Центральних Представництв Канади для репрезентації їх інтересів незалежно від покликуваної урядом Канадської Консультативної Ради Багатокультурности.

Скликанням тої конференції займеться Організаційний Комітет під проводом д-ра Л. Леоне, президента Національного Конґресу Італійців Канади, до складу якого покликано 11 представникв включно з президентом Централі КУК. Як незалежна від політичних впливі і змін репрезентація етнічних груп Канади, на пропозицію Централі КУК ця конференція візьме під увагу між іншим такі постуляти:

— Щоби теперішній Уряд Канади продовжував переведення в життя Політики Багатокультурности.
— Щоби Уряд Канади забезпечив задовільні фонди для тих ґруп, які бажають розвивати їхню культуру.
— Щоби характер багато-етнічної структури Канади був ствердженим в окремому законі, або в преямбелі до нової конституції.
— Щоби назначення на відповідальні позиції в державних установах переводити беручи до уваги всі етнічні групи без різниці.
— Щоби збереження етнічних мов в Канаді було фінансоване на рівні з фінансуванням меншин офіційих мов Канади, і
— Щоби включити більше програм віддзеркалюючих етнічні культури та життя етнічних ґруп у телевізійних і радіових пересиланнях СіБіСі.

Почин для тієї акції дала Перша Конференція Президентів Етнічних Центральних Репрезентацій Канади, яку відбуто в Торонто дня 23 березня 1979 в приявности представників Централі КУК, Італійського Національного Конґресу, Національного Об'єднання Канадців родом з Індії, Канадського Польського Конґресу, Національного Японського Об'єднання і Національної Коаліції Чорних.

Комітет Українців Канади
Централя

ЗВЕРНЕННЯ КОМІСІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ СКВУ

Комісія Прав Людини при СКВУ звертаєтьдо людей — живих свідків трагедії в Бабиному яру в час Другої Світової Війни, що зуміли б дати об'єктивні свідчення про знищення німецькими нацистами не тільки жидів, що творили головну масу закатованих, але й інших неприхильно й вороже наставлених до німецького окупаційного режиму людей, зокрема національно свідомого і самостійницького українського елементу.

Зібрання об'єктивних матеріялів про події в Бабиному яру допоможуть розкрити справжні факти бабиноярських подій і спростувати численні писання різнонаціональних авторів, які відкидають правдиві й дійсні події та фальшують історичну правду.

У цій справі просимо писати на адресу:

Human Rights Commission
World Congress of Free Ukrainians
2118 A Bloor St. W.
Toronto, Ontario
M6S 1M8

ПОДЯКА

До Хвальної Централі Союзу
Українок Канади

Дорогі Сестри у Христі!

Цим висловлюю Вам щиросердечну подяку за надсилання мені Ваших обіжників, і щоб бодай трошки чимсь віддячитись Вам, надсилаю при цьому скромну пожертву в сумі $25.00, у пам'ять довголітньої членки Вашої Організації, а моєї незабутньої і над усе дорогої дружини, св. п. Добродійки Ольги Савчук.

Бажаю Усім Вам Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового, 1980 року!

З християнським привітом,
о. С. В. Савчук

Жіночі фігурки – основні сюжети первісного мистецтва

Жіночі зображення — один з основних сюжетів первісного мистецтва, що у значній мірі відбивало уявлення стародавньої людини і було пов'язано з її господарським життям та побутом. Десь у VII тисячолітті до нашої ери, у середовищі перших землеробських племен, що жили на землях, прилеглих до східнього Середземного моря, народився культ родючості — обожнювання життєдайних сил природи. В уяві первісного хлібороба священним було все, що сприяло доброму врожаю, — нива, зерно, сонце, рясні дощі. Й хіба не найкращим уособленням таємничих і щедрих сил природи була жінка — спочатку юна дівчина, а потім мати, що годує та охороняє своїх дітей. Тому й виникли перші пластичні жіночі зображення — узагальнений образ покровительки життя й врожаю — богині-матері.

Разом з поширенням землеробського господарства культ родючості, відбитий у жіночих статуетках, поступово проник у південно-східню Европу. В межах України добре досліджені пам'ятки відомої трипільської культури (назва походить від с. Трипілля на Київщині), залишеної замлеробськими племенами, що в IV-III тисячолітті до нашої ери мешкали від Пруту до Дністра й від Північної Волині до Чорноморського узбережжя. Досліджуючи трипільські поселення, археологи знаходять у кожному житлі велику кількість глиняних жіночих статуеток. Вони дуже різноманітні. Зовсім схематизовані і більш реалістичні, позбавлені орнаменту або прикрашені фарбами та врізаним візерунком. Дуже цікавими є орнаментальні мотиви деяких статуеток — спіраль, зиґзак, промені, хвиля — тобто поширені у давнину символи космічних сил (сонця, дощу), від яких залежала доля посівів, врожаю.

Ретельний огляд трипільських фіґурок дав дуже цікаві наслідки: на поверхні деяких з них було виявлено відбитки зерен пшениці, а просвічення рентгенівським промінням показало, що зерна, точніше порожнини від них) є і в середині фіґурок. Насіння у тілі жінки знаменує початок нового життя, родючість ланів пов'язується з материнством. І нарешті, — відомі зображення матері з дитиною біля грудей.

Майже всі жіночі фіґурки на трипільських поселеннях знайдено в уламках, при чому не викликає сумніву, що вони поламані навмисне.

Аналізуючи цей факт, а також стародавні леґенди, повір'я, вчені дійшли до висновку, що статуетки здебільшого виготовлялися для якихось спеціяльних культово-магічних актів. Так деякі слов'янські народи зустрічаючи початок весни, спалювали, чи топили в річці жіночу фіґурку, що знаменувало вигнання зими. Отже слід згадати, що первісні землероби, намагаючись забезпечити врожай, спирались на поміч жінок-богинь, приносячи їх у жертву силам природи. Але цим не вичерпувались функції жіночих статуеток. Вони були також хатніми богинями, покровительками роду й охоронцями сімейного вогнища, виступали у ролі амулетів-охоронців тощо.

Для дослідників глиняні статуетки становлять величезний інтерес не тільки тому, що вони допомагають відтворити ідеологічні уявлення давніх землеробів. Трипільські майстри, виготовляючі ці зображення, часто надавали їм зовнішнього вигляду своїх сучасниць. На шиї, на грудях багатьох статуеток фарбами чи врізаними лініями передано прикраси — намиста, стрічки, підвіски, медальйони. Фарбами змальовано також одяг — фартушок чи сукню, довгі чобітки чи коротенькі панчохи з вовни тощо. Передані навіть зачіски жінок із проділом посередині.

Поодинокі статуетки мають цілком реалістичні, може навіть портретні обличчя, округле, або гостре підборіддя, великий рот, прямий та досить довгий ніс, широкі вилиці, покате чоло. На підставі одного з таких зображень відома дослідниця трипільської культури Т. С. Пассек

(Докінчення на стор. 16)

Пам'яті Анастазії Стечишин

Ріднуть ряди плугаторів ранньої піонерської доби, що своїми трудами збудували основи українського життя в Канаді. До них належить Анастазія Стечишин, дружина св. п. судді Михайла Стечишина, яка відійшла у засвіти 17 жовтня 1979 року.

Анастазія Стечишин народилася в Надвірній в Галичині 21 квітня 1891 року, в родині Якова і Юстини Якиміщаків. До Канади прибула родина Якиміщаків 1898 року і поселилася в Плезант Говм у Манітобі, приблизно 50 миль на північ від Вінніпеґу. В тих ранніх роках було дуже мало українських родин в цій кольонії і вони жили далеко одна від одної. Дім Якиміщаків був осередком українського життя, де сходилися місцеві поселенці, учителі, молодь — читали українські часописи, книжки, обговорювали громадські справи, справляли вечерниці. В такому українському культурному середовищі виростало семеро дітей в родині Якиміщаків і всі вони вийшли в люди. Найстарший син Дмитро став адвокатом 1919 року і був послом до манітобської легіслятури в роках 1920-28, Анастазія була учителькою, Іван лікарем, Василь аптикарем, Василина займалася готелем разом із своїм чоловіком Онуфрієвим, наймолодша дочка Марійка закінчила курс медсестри, а Йосиф перебрав на себе господарство на фармі.

1910 року молода 17-річна Анастазія, закінчивши восьму клясу, навчала дітей на „перміт" в державній школі Мельниця, недалеко Вінніпеґ Біч, на місце свого брата Дмитра, який виїхав до Вінніпеґу на дальші студії. Вона була першою українською учителькою державної школи в Канаді. У тих часах була в Манітобі двомовна шкільна система й Анастазія навчала дітей українського письма в шкільних годинах. Вона познайомилася на учительській конвенції з молодим учителем Михайлом Стечишиним, з яким два роки пізніше одружилася. 1915 року молоде подружжя переїхало до Саскатуну, де Михайло записався на університет студіювати право. 1919 року він закінчив курс права разом із Джоном Діфенбейкером і спільно з ним відкрив адвокатську канцелярію у Вакав біля Саскатуну. Але довго там не був. Рік пізніше вибрався до Йорктону.

У тих часах українських родин в містечку Йорктоні було дуже мало. Не було там ні української православної церкви, ні читальні, ні суспільної організації. Завдяки старань молодого адвоката Михайла Стечишина громадське життя почало зводитися на ноги. Він зорганізував церковну громаду, започаткував Рідну Школу, студентський гурток і від того часу громадське життя в Йорктоні набрало розмаху. Згодом громада збудувала народний дім. Анастазія Стечишин впірнула разом з своїм чоловіком в громадську працю. Вона зорганізувала й очолила жіноче товариства ім. Олени Пчілки 1927 року і того самого року воно стало відділом Союзу Українок Канади. Вона була на проводі цього Товариства впродовж 16 років без перерви, а пізніше стала почесною головою.

Родинні обов'язки, четверо підростаючих дітей, що вимагали догляду й уваги, і громадська праця забирали багато часу, але помимо того Анастазія знаходила вільні хвилини працювати над собою. Вона доповнювала свою освіту широким читанням з багатої домашньої бібліотеки і заохочувала інших до читання. Вона запровадила систематичне читання українських літературних творів в жіночому товаристві.

Дім Стечишиних був наче громадською гостинницею, осередком, де перебували приїжджі учителі, священики, єпископи та інші. Господарі дому радо всіх приймали. Це був гостинний дім. Там нераз відбувалися принагідні громадські зібрання, на яких обговорювали засадничі справи українського життя. Анастазія, хоч обтяжена працею, все була готова прийняти гостей.

1949 року Михайло Стечишин був назначе-

ний повітовим суддею в окрузі Винярд у Саскачевані і там він з дружиною замешкав. За його ініціятивою збудовано у Винярді Українську Православну Церкву. Анастазя трудилася жіночою організацією, допомагала порадою без претенсій до провідництва. 1964 року Михайло помер і був похований у Вінніпеґу на тому самому цвинтарі, де раніше спочив його старший брат Мирослав, редактор „Українського Голосу". Ця сумна подія прибила Анастазію, перервала нитку подружнього життя. Вона вибралася до Вінніпеґу до своєї рідні, пізніше до Торонто до сина Володара, а згодом до дочки Евгенії Микитяк у Келґарі, де упокоїлася.

Покійна залишила в смутку двох синів — д-ра Ореста Стечишина, лікаря в Едмонтоні, д-ра Володимира Стечишина, дентиста в Торонто, Евгенію Микитяк, учительку в Келґарі, сім онуків і п'ять правнуків, брата д-ра Івана Якиміщака у Ванкувер, брата Василя Якиміщака, аптикаря у Вінніпеґу. Її дочка Соня Піч, учителька в Нью Йорку, упокоїлася 1967 р. і внук д-р Іван Піч упокоївся 1979 р.

Чин похорону відправив в Келґарі митр. прот. Ю. Туржанський 19 жовтня в місцевій церкві. Тіло покійної перевезено до Вінніпеґу згідно з її бажанням. Заупокійне Богослуження і Панахиду відправив в Катедрі Пресв. Тройці протопресвітер Ф. Керніцький, настоятель Катедри. Покійну Анастазію похоронено на цвинтарі Ґлен Еден біля могили її чоловіка св. п. Михайла.

Після похорону відбувся поминальний обід в катедральній залі, (приготовив місцевий відділ Союзу). Зять покійної Гринько Микитяк сповняв обов'язки господаря. До слова покликано протопресвітера Ф. Керніцького, який давніше був парохом у Йорктоні і добре знав покійну Анастазію. Промовляв син Орест, братова Савеля Стечишин з Саскатуну. Андрій Павлик і Василь Буряник. Всі вони підкреслювали заслуги покійної Анастазії. Дочка Евгенія висловила подяку від родини священикові за відправу і посмертне слово, тілоносцям за останню прислугу покійній, учасникам за участь у похороні, паням Відділу за пригування обіду, всім промовцям за слова розради і всім, хто будь чим допомагав улегшити родинне горе. В пам'ять покійної Анастазії родина зложила пожертви на Стипендію ім. М. Стечишина при Колеґії Св. Андрея і на Фундацію ім. Ю. Стечишина при Консисторії УГПЦК.

Покійна Анастазія Стечишин була людиною скромною з природною достойністю. Це була справжня „ЛИЙДІ", яку всі любили і шанували.

Вічна Їй Пам'ять!

Савеля Стечишин

ВІДДІЛ КНЯГИНІ ОЛЬГИ, ТОРОНТО, ОНТ.

1979 рік проголошено „Міжнародним Роком Дитини" і 6 листопада 1979 року за ініціятивою пані Марії Божик голови відділу Княгині Ольги при Катедрі Св. Володимира було влаштовано вечір присвячений дітям, які загинули під час голоду в 1932 - 33 роках на Україні.

Вечір почався молитвою „Царю Небесний" та „Отче наш", яку прочитав Владика Миколай, а всі присутні проспівали „Вічная пам'ять".

У своїй коротенькій, але змістовній доповіді-спомині, пані Марія Божик яскраво змалювала жахливу картину цього страшного, штучно влаштованого Москвою, голоду. Вона розповіла присутнім як в українських селах, таких багатих на хліб, люди родинами вимирали з голоду. Комуністична влада влаштувала цей штучний голод, щоб в цей спосіб придушити спротив українського селянина вступити до колгоспів.

Потім слідувала мистецька частина: пан П. Шкурко з великим хвилюванням прочитав правдиве оповідання „Буржуйка" яке написав Микола Понеділок.

Владика Миколай сказав змістовне слово, він просив родичів звернути особливу увагу на виховання дітей в релігійному і національному дусі. Любомир Госейко, молодий поет з Франції, прочитав три свої власні поезії.

Не дивлячись, що падав сильний дощ, присутні заповнили авдиторію. Це був дуже сумний вечір, але всі присутні були задоволені тим, що ми згадали невинні душі дітей, яких немає кому згадати.

Вечір закінчився молитвою, яку прочитав Владика Миколай, відтак всі присутні сприйняли проскурку, пані: Г. Крісел, Л. Лібер, О. Олексюк, М. Карпюк, В. Богдан подали чай і печиво. Голова відділу, Марія Божик, попросила пані В. Кузьменко провести збірку на нев'янучий вінок.

Збірка принесла 60.00 дол. і ці гроші призначено для нашого цінного журналу „Промінь".

Валерія Лисенко

У світлу пам'ять моєї хресної мами, бл. п. Юстини Андрусяк, яка упокоїлась 17 листопада, 1979 року в Вінніпезі, складаю $5.00 на журнал „Промінь".

Оля Ковбель-Карманін, Торонто

Складаю нев'янучий вінок у пам'ять мого незабутнього мужа, бл. п. Василя Щербія — упокоївся 10 серпня 1966, моєї дорогої дочки бл. п. Стефанії Іванусь — упокоїлась 17 грудня 1968 р. і моєї сестри бл. п. Юстини — упокоїлась 21 серпня 1976, в їх світлу пам'ять складаю $10.00 на „Промінь".

Дружина, мама і сестра Василина Щербій, Ґронлід, Саск.

А. Качор

АКТИВНА ОЩАДНІСТЬ

НАЙКРАЩИЙ ЗАСІБ ПРОТИ ІНФЛЯЦІЇ І ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАСТОЮ

Наше гасло: **„Нарід, який чесно не працює і постійно не щадить — не має основ до кращого самостійного життя!"**

Скінчилось літо, минув час літніх відпусток і вакацій, діти вертаються до своїх шкіл, а провідники різних організацій і батьки родин намічують собі плян праці на найближчий осінньо-зимовий сезон. Початок того сезону — це місяць жовтень. Жовтень — це місяць в якому кредитова кооперація відмічує Міжнародній День Кредитової Кооперації, що його відзначування започатковано в 1948 році в ЗСА і який тепер, кожного року, в третій четвер у жовтні, святкують кредитові кооперативи в цілому вільному світі.

Кожного року в тому часі кредитові кооперативи звертаються до своїх членів з пригадкою про потребу масової ощадности та з проханням приєднати для своєї кредитівки, кожний член, хоч одного нового члена, бо нові члени і їх ощадности допоможуть у дальшій розбудові кредитової кооперації.

**
*

А тепер, коротко застановімся над питанням: Що таке ощадність?

Ощадність у широкому розумінні — це здатність розумною поведінкою, придуманою і пляновою працею, з найменшою затратою енергії і гроша заспокоїти якнайкраще, найскорше, найвигідніше та найкультурніше всі свої потреби релігійного, культурного, політичного і господарського характеру. А заощаджений тим способом час, енергію, або гроші зужити посередньо, або безпосередньо на творення нових дібр з метою облегшити життя собі й наступним поколінням.

Ощадність у вузькому значенні — це постійне, або спорадичне відкладування якоїсь суми гроша із заробітної платні чи іншого прибутку, з будьякого господарства, на щадничу книжечку в кредитовій кооперативі, або іншій фінансовій установі. Можна теж заощаджені гроші перетримувати в хаті, але це суперечить основним засадам ощадности.

Один і другий рід ощадности може мати характер активної, або пасивної ощадности.

Активна ощадність — це така ощадність, де щадник займає активне становище до свого життя. Він хоче пляново будувати своє життя, по своїй волі, вже тепер, сьогодні, завтра, за тиждень, місяць, два . . . використовуючи ці свої ощадности на науку, купно хати, нового варстату праці, на купно нового авта, хатнього устаткування, колорового телевізора, на купно книжок для своєї бібліотеки, або на вакаційну відпустку і подорож до інших міст Канади чи інших країв.

Активна ощадність — це найкращий засіб проти інфляції і всяких господарських депресій і криз, бо вона поборює нездарність і безділля та прокладає дорогу до творчої праці, до господарської дії і тому вона є запорукою кращого завтра.

Знаючи це, всі члени кредитових кооператив повинні при допомозі активної ощадности і догідного кредиту у своїй кредитовій кооперативі брати активну участь у господарському життю Канади, підтягаючи своє господарство і стиль свого життя на щораз вищий щабель. Фармер повинен щадити на закуп нових господарських машин, щоб збільшити видайність свого господарства; робітники і урядники повинні щадити, щоб купити собі хату та гарне і практичне хатнє устаткування, щоб не сидіти в чужому домі і не тратити грошей на щомісячний рент (комірне) за помешкання; купці і промисловці повинні щадити, щоб розбудувати своє підприємство з малого на більше, з варстату на фабрику . . .

Цей рід щадників свої гроші вкладає, звичайно, на чековий рахунок, або рахунок звичайних ощадностей. До такої ощадности закликаємо нашу молодь і наших всіх молодих і середнього віку членів.

Пасивна ощадність — це відкладання і громадження грошей на дальшу мету, на т. зв. „чорну годину", або з пляном на далеке майбутнє. Це будуть ощадности на щадничо-обезпеченевому конті та всі роди довготермінових депозитів. Цей рід ощадности, звичайно, практикують старші віком члени, які хочуть мати безплатну життєву асекурацію до висоти 2,000 долярів, або більші відсотки від своїх заощаджень на свої біжучі потреби.

Обидва роди ощадностей добрі, бо вони допомагають нам сильніше та певніше стояти на власних ногах. Ото ж щадім, активно, або пасивно, залежно від наших потреб і нашої настанови. Але щадім!

ВШАНУВАННЯ ГАЛИНИ ВОРОБЕЦЬ З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ
Едмонтон, Альберта

У неділю 21-го жовтня 1979 року по полудні, в гостинному домі Євгена Вавринюка зійшлась його близька родина та близькі приятелі, щоб відповідно по святочному вшанувати його найстаршу рідну сестру **Галину Воробець,** з днем її народження. Всіх гостей було коло 25 осіб, а серед них: брат Євген (господар дому); Стефанія Магус — рідна сестра Галини Воробець та її чоловік Михайло Магус; Ірина Вавринюк, дочка Євгена Вавринюка і племінниця пані Галини; д-р Мирон Стечишин, син Савелі Стечишин, рідної сестри Ювілятки та дружина д-ра Емілія. А інші в переважаючій кількості колишні саскатунці, так звані „Могиляни", що колись за молодих років спільно перебували в Інституті Петра Могили. Не бракувало й едмонтонців, що завжди були й є приятелями великої родини Вавринюків, Стечишиних, Магусів, ювілятки Галини та інших. Одним словом кімнати дому були заповнені й переповнені.

Не дивлячись на досить поважний вік Ювілятки, якій вже добігає 85 рік, все ж цього дня, в сьому поважному товаристві, вона почувалась бадьоро, з кожним гостем розмовляла з приємною веселістю, навіть не бракувало відповідних жартів. На цій гостині багато згадувалось за давні піонерські часи, за початки культурно-громадської праці. В основному на теми давно минулих днів, яких майже всі були учасниками тих часів, що були на цій гостині.

Господарі Євген Вавринюк і його дочка Ірина, всіх гостей щиро гостили різними „холодними" і гарячими напитками. Настрій у всіх був гостинний і приємний, як і треба було сподіватись при такій милій оказії. Загально є знаним, що українці люблять спів і вміють співати, а тому господар дому заздалегідь надрукував декілька народних пісень, які роздав гостям. Перша коротка пісня була:

Щастя й здоров'я,
Тобі бажаємо,
Й в день уродин,
Тебе вітаємо . . . ,

яка була присвячена пані Галині Воробець. По цій пісні, гості щиро й дружньо проспівали на честь Ювілятки „Многії літа...". А відтак у великому піднесенні й захопленні було відспівано декілька українських народних піцень. Всі співали гарно, як колись саскатунські бурсаки Інституту Петра Могили, що творили початки культурно-громадського і церковно-релігійного життя серед українців у Канаді.

По короткій гутірці й піснях коротко промовила Параскевія Сліпчук, довголітня приятелька пані Воробець, яка сказала тепле привітальне слово на честь ювілятки, а також переказала багато гарного про неї та її чоловіка бл. п. Андрія, коли вони проживали в Кридор, в Саскачевані, де мали там крамницю. Навколо родини Воробців відбувалась вся культурно-громадська праця українців у тій місцевості. Приготовлялись різні театральні вистави, концерти, різні доповіді чи громадські збори. В цій культурно-громадській праці брали активну участь тамтешні учителі та навколишні українські поселенці,

фармери. Ось такі були початки тодішнього культурно-громадського життя в українських околицях, зокрема в Кридорі, де багато років проживала Ювілятка й де вона з своїм чоловіком завжди брали активну участь. Під гучні оплески закінчила П. Сліпчук своє слово.

По цьому, зворушливо й розчулено, промовляла Ювілятка, яка з гордістю згадала про ті піонерські часи. Її коротке слово, присутні вкрили гучними оплесками.

По промовах, внуки господаря дому, під дитячний спів, в кімнату, де були гості, принесли великий торт обставлений запаленими свічками. Знову гості проспівали — НА МНОГАЯ ЛІТА. По цьому відбулась смачна вечеря, а опісля товариська гутірка.

Галина Воробець народилась 24-го жовтня 1895 року, в поступовому селі Тудорковичах (тепер Федорівці), повіт Сокаль, Західня Україна, в національно свідомій родині: батько Трохим, мама Єва Вавринюки. Батько Галини був війтом, церковним урядником і заможнім господарем. По закінченні Галиною сільської школи, батьки послали її до Дівочого інституту в місті Сокаль.

У 1913 році, родина Вавринюків імігрувала до Канади. На початках поселились в містечку Ростерн, Саск. В цьому містечку Галина одружилась з Андрієм Воробцем, який мав крамницю мішаного краму в містечку Вакав. У 1914 році, молоде подружжя пересилилось до містечка Кридор. Тут вони провадили крамницю мішаного краму. В цьому містечку вони багато віддали своєї праці та енергії для культурно-громадської праці. Їх дім був осередком народної праці. На верхній частині будинку відбувались театральні представлення та різні вечірки. Дім їх був центром християнської гостинності та різних сходин чи зборів. У 1942 році родина Воробців пересилилась до Саскатуну. В 1961 році відійшов у вічність бл. п. Андрій Воробець. В 1962 році вона перебралась до Едмонтону, де на початках мешкала у власному домі з сестрою Марією Новосад, яка вже відійшла в вічність.

(Докінчення на стор. 33)

Нове видання Товариства „Волинь"

Улас Самчук: **„Плянета Ді-Пі"**, нотатки й листи. Дослідів Волині й Товариства „Волинь" у Вінніпезі, 1979 рік. Сторінок 355, видання Інституту

Треба сказати, що мемуаристична література в нас багата. А це тому що доля нашого народу дуже химерна, багатьом з нас довелося пережити тяжкі минулі війни, пройти нелегкі дороги еміграції, а тому в нас є що оповідати, є про що писати. Через те на полицях українських книгарень у вільному світі час до часу появляються нові книжки із захоплючими, а інколи й трагічними спогадами.

Ідучи за порадою Гомерової „Одіссеї" „Тож не шкодуй і не жалій мене, й не пом'якшуй нічого, а розкажи все докладно, що бачить тобі довелося", славний наш письменник, Улас Самчук, дав для нас чергові свої спогади під назвою „Плянета Ді-Пі". Перед тим ми залюбки читали його записки на бігу „П'ять по дванадцятій", потім читали „На білому коні" й „На коні вороному", видання Інституту Дослідів Волині. І на тих норовистих „конях", на білому і на вороному, письменник Самчук проїхав усю Европу, опинившись вкінці на руїнах розбитої Німеччини. Найперше в місті Оффенбах, а звідти уже далі по багатьох таборах і з різними надзвичайно цікавими пригодами.

І якщо нам було цікаво слідкувати за життям автора, а також за життям інших наших людей того залізного часу в Берліні, читаючи „П'ять по дванадцятій", то не з меншим захопленням ми прочитаємо також його спогади, його враження, його записки і все пережите в таборах повоєнної Німеччини. Тим більше, що багато з нас самі те життя пройшли, переболіли там усі смутки, а також наші радощі, що інколи показувалися, ніби сонце з-за хмари, а потім знову ховалися. І тепер, при читанні Самчукових спогадів „Плянета Ді-Пі", нам приємно згадати минуле не тільки те, що було добре, але й недобрі моменти того направду моменту, який хіба ніколи більше в нашому житті не повториться.

Книжку „Плянета Ді-Пі" варто перечитати і тим українцям, які спокійно собі жили в заокеанських країнах і не бачили того воєнного лихоліття, яке пережив Улас Самчук, а з ним тисячі його земляків.

Ось уявімо собі таку картину; в Европі шаліє війна, а Німеччина насильно вивозить до себе багатенно наших людей з усієї України на різні тяжкі роботи. Ті люди, переважно молодь, розвезені по всьому Райху, працюють по всіх фабриках і з нетерпінням чекають, коли ця війна закінчиться і вони будуть вільні.

А ось війна закінчилася весною 1945 року. В Німеччині працювало також чимало інших народів, і вони тепер згромаджуються докупи, якась тимчасова військова аліянтська влада дає тим народам порожні вантажні вагони, вони їх прикрашують квітами і своїми національними прапорами і з піснями радости їдуть додому. А українці не мають куди їхати, бо їхня батьківщина окупована таким самим ворогом, як і фашизм, а тому вони розбрелися по всіх селах і по всіх містах, а також по лісах і ярах, а цивільна німецька поліція виловлює їх, ніби курчат і віддає большевицьким людоловам, які за домовленням Сталіна з Рузвелтом і Чорчилом мають повне право забирати їх на смерть...

Тоді, власне, постали табори наших людей, які письменник Самчук називає плянетою Ді-Пі. І про життя в тих таборах він дуже яскраво описує в своїх спогадах. Дотримуючись Гомерової поради, нічого не заховує, нічого не пом'якшує, а оповідає тільки те, що він бачив і що пережив. І читаються ті його спогади легко, ніби повість, ніби роман. Читаються так, як усе інше з-під пера цього нашого славного прозаїка.

Книжку „Плянета Ді-Пі" видало дуже рухливе і дуже діяльне товариство „Волинь" у Вінніпеґу, разом з Інститутом Дослідів Волині, яке саме тепер святкує своє гідне 30-ліття. Видаючи ці глибокі і дуже цінні спогади, волиняни не тільки тим вшанували свого достойного земляка, письменника Уласа Самчука, але вони дали історії книгу, яка буде прекрасним документом певних наших моментів життя неповторного значення... Тому видавцям належиться велике признання і подяка!

Книжка „Плянета Ді-Пі" видана в твердій оправі, вона приоздоблена багатьма рідкісними знімками з таборового життя, а придбати її, я думаю, згодом можна буде по всіх українських книгарнях вільного світу, а також можна виписати по адресі Інституту Дослідів Волині. Ціна — $12.00.

Research Institute of Volyn
P.O. Box 606,
Winnipeg, Man. R3C 2K3
Canada

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Складаю нев'янучий вінок у пам'ять моїх рідних — мами Меланії і тата Якима Сурмів; складаю китицю нев'янучих квітів у пам'ять мого дорогого мужа Григорія Тарнопольського, який упокоївся 9 січня 1978 року у Ґронліді, Саск. у світлу пам'ять покійних складаю $20.00 на журнал „Промінь".

Марія Тарнопольська, Мелфорт, Саск.

— — — — —

Кладу нев'янучий вінок у світлу пам'ять наших дорогих родичів, покійних Анну і Василя Гавришів, Анастасію й Антона Марковських. Згадуємо їх з вдячністю за їх вияв любови до своїх дітей та культурних надбань свого народ, яких вони високо цінили, в їх пам'ять засилаємо $10.00 на „Промінь".

Ольга і Микола Гавриші

— — — — —

У першу смутну і болючу річницю трагічної смерти мого найдорожчого і незабутнього мужа, бл. п. Теодора Бусько, який загинув у нещасливім випадку 4 листопада 1978 р. проживши 74 роки замість китиці рож на могилу, складаю $20.00 на журнал „Промінь".

Смутком огорнені дружина Єва, сини Володимир, Петро, дочка Марія і внуки, Реджайна

— — — — —

У роковини упокоєння мого дорого мужа, бл. п. Стефана Мойсюка, 1-го січня 1976 року, в світлу пам'ять покійного засилаю $10.00 на журнал „Промінь". Хай милостивий Господь прийме душу його у своє Царство небесне.

Дружина Олександра Мойсюк, Келовна

— — — — —

У роковини упокоєння наших дорогих і незабутніх родичів — мами, бл. п. МАРІЇ й батька, бл. п. ГРИГОРІЯ МИХАЛИШИНИХ, які відійшли у вічність в Едмонтоні, в їх світлу пам'ять, замість китиці квітів, складаємо $15.00 на журнал „Промінь".

Дочка Наталя і зять Володимир Базюк, Едмонтон

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок у світлу пам'ять мого дорогого мужа, бл. п. Олекси Рудия, який упокоївся 22 січня 1974 року і засилаю $6.00 на журнал „Промінь".

Дружина Марія О. Рудий, Стінен, Саск.

— — — — —

Кладу нев'янучий вінок $10.00 на журнал „Промінь" у світлу пам'ять мого дорогого мужа, Федора Калина, який упокоївся 5 січня 1963 року.

Дружина Анна Калин

— — — — —

Членки відділу ім. Ольги Басарабової в Гефорді, Саск. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Анни Білик, яка упокоїлась в м. жовтні 1979 р. і з пошаною до покійної, засилають $10.00 на „Промінь".

Родині покійної висловлюємо щире співчуття.

За відділ — Анна Ткачук, реф.

— — — — —

У світлу пам'ять дорогого мужа, батька, дідуня, бл. п. Миколя Яківця, який відійшов у вічність 27 грудня 1971 року, складаю $5.00 на „Промінь". Покійному вічна пам'ять.

Дружина Марія Яковець, Брентфорд

У світлу пам'ять мого дорогого мужа, бл. п. Михайла Котика засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Дружина Параска Котик, Норт Бетлфорд, Саск.

— — — — —

На свіжу могилу моєї дорогої приятельки і сусіди, бл. п. Стефанії Путери в Мазепі, яка упокоїлась 14 листопада 1979 року при добрім догляді дочки пані Ґулак, проживши 91 років, в її світлу пам'ять складаю нев'янучі квіти і засилаю $10.00 на „Промінь". Покійній вічна пам'ять.

Марія Юрків

— — — — —

У світлу пам'ять моєї мами, бл. п. Тетяни Олійник, у річницю упокоєння (20 грудня 1978 р.) засилаю дар — $10.00 на „Промінь", як нев'янучі квіти та сердечна згадка дорогої мами, бабуні і прабабуні.

Дочка Анна Буяр з родиною, Вернон, Б. К.

— — — — —

У першу річницю упокоєння моєї дорогої та незабутньої мами, бл. п. Софії Литвин, яка відійшла у вічність 24 листопада 1978 складаю в її світлу пам'ять $10 00 на „Промінь", якого вона цінила і з цікавістю перечитувала.

Донька Марія Пресунька, Тандер Бей, Онт.

— — — — —

Членки відділу ім. Доньки України у Тандер Бей, складають нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Романа Мендика, сина Софії і Якима Мендиків, який упокоївся 29 вересня 1979 р. в його світлу пам'ять складають $10.00 на журнал „Промінь".

Родині покійного висловлюють глибокі співчуття.

За відділ — Оля Михайлишин, голова
М. Пресунька, касирка

— — — — —

У двадцяту річницю упокоєння мого дорогого мужа, бл. п. Вінсента Калета, складаю нев'янучий вінок і засилаю $15.00 на журнал „Промінь". Покійному вічна пам'ять.

Дружина П. Калет, Едмонтон

— — — — —

У шосту річницю упокоєння мого дорогого мужа, батька і дідуся бл. п. Михайла Гарасимчука, який залишив нас 23-го листопада 1973 р., як нев'янучий вінок засилаю $10.00 на журнал „Промінь" у світлу пом'ять покійного.

Дружина Анна, діти і внуки, Саскатун

— — — — —

У першу річницю упокоєння моєї найдорожчої приятельки, бл. п. Стефанії Пауш, складаю замість китиці квітів $25.00 на журнал „Промінь". Покійна так багато праці покладала в наших організаціях і для „Променя".

Також складаю сердечну подяку членкам відділу при катедрі Св. Івана, які мене відвідували в шпиталі, коли я була хвора.

Марія Гавриш, Едмонтон

— — — — —

Членки відділу ім. О. Басарабової кладуть нев'янучий вінок квітів на свіжу могилу членки, бл. п. Катерини Котелко, яка упокоїлась в листопаді, 1979 р., складаємо $10.00 на „Промінь". Родині покійної висловлюємо співчуття.

За відділ — А. Ткачук, реф.

ЗВЕРНЕННЯ КОМІСІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ СКВУ У СПРАВІ „ДНЯ СОЛІДАРНОСТИ З УКРАЇНСЬКИМИ ПОЛІТНИЧНИМИ В'ЯЗНЯМИ В СССР"

Від 1976 року політичні в'язні в СССР відзначають ГОЛОДІВКОЮ кожного року 12 січня, „День українського політичного в'язня".

З України продістаються тривожні вістки про постійні переслідування, арешти та безправні засуди українців.

Засуджено на високі кари членів Української Громадської Групи Сприяння Виконанню Гельсінських Угод: Миколу Руденка, Олексу Тихого, Мирослава Мариновича, Левка Лук'яненка, Василя Овсієнка.

У перших рядах боротьби в Україні стоїть молода ґенерація, значить боротьба буде продовжуватися.

Виконуючи рішення 3-го СКВУ, щоб день 12 січня кожного року, відзначувати як день солідарности з українськими політичними в'язнями в СССР, Комісія Прав Людини СКВУ закликає українську громаду:

1. Зорганізувати масову акцію висилання телеграм або листів в обороні українських політичних в'язнів до Комісії Прав Людини — Об'єднаних Націй у Женеві на адресу:

United Nations
Human Rights Commission
Palais des Nations

та до громадських і політичних чинників своєї країни поселення.

2. Дати фінансову допомогу для підготовки акції Закордонного Представництва Української Громадської Групи Сприяння Виконанню Гельсінських Угод під проводом генерала Петра Григоренка та Леоніда Плюща на чергову конференцію для перевірки Гельсінських Угод, яка відбудеться у липні, 1980 р. у Мадриді. Грошеві перекази висилати на адресу:

Ukrainian Helsinki Group
P. O. Box 770
Cooper Station
New York, Now York 1003
USA.

3. Провести в Дні Солідарности голодівку.

4. Пояснити в чужому довкіллі причини і форми відзначування Дня Солідарности.

5. Українські молодіжні організації у західньому світі прийняли день 12 січня, як вияв солідарности й моральної підтримки українським політичним в'язням, тому на форумах молодіжних організацій слід провести виховну акцію у зв'язку з Днем Солідарности (голодівка, пояснювальна інформація в чужо-національних середовищах, висилання протестних листів, збирання фондів на дію Закордонного Представництва і на допомогу в'язням в Україні).

Комісія Прав Людини СКВУ

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
та
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

бажає

всім своїм приятелям

Dr. P. J. PALASCHUK & FAMILY

ВІННІПЕҐ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. Л. УКРАЇНКИ
в Мензі, Ман.

Центральній Управі Союзу Українок, редакції „Променя", провінційній управі, членкам та їх родинам, о. і добр. Скрумедам з родиною та всьому українському народові.

Христос Народився! — Славімо Його!

Юзька Друль, голова — **Роз. Пелешок** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
в Чиливек, Б.К.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, членкам Союзу по відділах, редакції журнала „Промінь" і всьому українському народові.

В. Костів, голова — **М. Савіцька,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

ВІДДІЛ ДОНЬКИ УКРАЇНИ В РЕДЖАЙНІ

Центральній управі Союзу Українок, Провінційним екзекутивам, Зарядам місцевих відділів, редакції „Променя", членкам Союзу по всіх відділах та їх родинам.

Оля Патрилюк, голова — **Катерина Пасека,** секр.

UKRAINIAN CHRISTMAS CELEBRATIONS IMBUED WITH ANCIENT TRADITION

BY ORYSIA TRACZ

What's so special about a Ukrainian Christmas? Everything. It is different, very different, almost completely different from the average English Canadian Christmas.

My memories of the Sviat-Vechir (Holy Eve-Christmas Eve) of my childhood are of a peaceful, busy day. This is not a contradiction — the day was spent in preparation of the Sviata Vecheria (Holy Supper), but it was understood that there was to be peace and goodwill all day, even among siblings. There was a special festive, reverent, intimate atmosphere in the home. I didn't even mind not eating much all day — it was the custom not to eat until the Sviata Vecheria (the very young or ill excepted).

Smells evoke memories of Sviat-Vechir: The rich, full-bodied aroma of the cooking boletus mushroom, imported dried from Europe; the scent of incense, lit by my father just before the supper, making the whole house smell like church; the sweet smell of the beeswax candle placed in the kolach (braided bread) in the centre of the table. Although we lived in an urban area quite far from even a field, we made sure that we had at least a few stalks of wheat to symbolize the didukh (the sheaf of wheat).

Even as a seven-year-old, I felt an important participant, because I had certain duties: setting the table, being sure to leave an extra place setting — for those no longer with us; helping with food preparation, such as grinding the mak (poppy seeds) in a makitra (large wooden bowl) — no blenders in those days!; and keeping an eye out for the first star, which would signal the beginning of the Sviata Vecheria.

With the whole house bright — lights on in every room, we stood around the table covered with an embroidered cloth, prayed and sang Boh Predvichnyi Narodyvsia (God Eternal is Born), then sat down to a meal like no other during the year. There were 12 different foods, all meatless and non-dairy. But their large number did not mean that this meal was for over-indulging. Each dish was traditional, and had to be tasted at least.

We began with my father passing around prosfora, small cubes of blessed bread spread

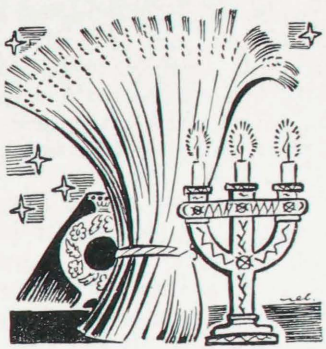

with honey, and greeting each family member with Christmas, then spooning out individual servings of kutia, the special food of Sviat-Vechir. Cooked wheat grains, ground poppy seeds and honey combined into an unusual but tasty dish. Borshch with vushka (tiny dough dumplings filled with mushrooms) followed; then varieties of fish marinated, cooked and baked; pickled mushrooms; varenyky (filled with potato, and sauerkraut), and holubtsi (rice or buckwheat) — served with that extraordinary dark rich mushroom sauce; an interesting sauerkraut and mushroom casserole; for desert, sweet varenyky filled with fruits or berries, and uzvar (compote of dried fruits), a dish as special for this evening as kutia.

The meal ended with a prayer and a kolliada (carol). After relaxing while singing and listening to koliady, we readied ourselves for Midnight Liturgy.

Rizdvo (Christmas Day) was spent in visiting, awaiting carollers, and going carolling. The following two days of Christmas, Feasts of the Mother of God, and St. Stephen, were also celebrated with church services, visiting and carolling.

UNIVERSAL THEMES

You may have noticed that there has been no mention of Santa Claus, reindeer, stockings or gifts. No, Ukrainian children were not deprived of gifts during this season. But they arrived in a different manner, on a separate day. Sviatyi Mykolai (St. Nicholas), the good bishop, came to visit on his own day, Dec. 19 (Julian Calen-

dar). He arrived during the night with his helpers, the angels, and sometimes with antypko, the coaldust-covered little devil who left twigs for disobedient children. The presents were left under the pillow or, if large, near the bed.

Besides the universal themes of Christ's birth and peace and goodwill towards all people, Ukrainian Christmas has an additional theme, much older than Christmas itself. The didukh, the 12 dishes (especially kutia and uzvar), the koliady, the empty place setting, and the other customs are at least four-five thousand years old.

Beginning with the Neolithic Period, the people inhabiting the territory of present-day Ukraine believe in the sun as a god, and in worship of their ancestors. The winter solstice, the beginning of the lengthening day, was celebrated as the rebirth of the sun and, therefore, nature. The feast was called Koliada or Korochun, and gave the members of this agricultural society hope and faith in a good harvest, health, and prosperity. Many rituals of Rizdvo reflect the agricultural theme of the rebirth of nature: the 12 meatless dishes (prepared from the fruits and vegetables of the earth), signifying the twelve orbits of the moon around the earth; kutia and uzvar, believed to be the food and beverage of the god of harvest; the use of hay and straw in the home during Sviat Vechir; the didukh, a sheaf of the best wheat and other grains.

BELIEFS STRONG

Parallel to the welcome of the reborn sun was the commemoration of the ancestors, whose souls returned to the family for this feast. They resided in the didukh for the duration of Koliada.

All generations participated in the festivities, and the dead were considered only departed, returning periodically to be with the family. They were summoned by the koliady sung during this time. The empty place setting is an obvious reminder of those departed.

Not so long ago it was still the custom to blow upon or brush the chair before sitting down to Sviata Vecheria, so that a soul was not sat upon. The lights shine throughout the home because light is a symbol of life.

These are strange, to some possibly quaint beliefs of an extremely distant past. Some Ukrainians even feel uncomfortable that these

ancient, pagan, pre-Christian meanings of the customs are so emphasized during Rizdvo. But the same people continue to practice the traditions representing those "pagan" beliefs. For many, however, no conflict exists. Just as the Christmas tree, holly, mistletoe, the Yule log, and wassail are pagan symbols that have become an integral part of today's Christian Christmas, so are the Ukrainian customs.

The beliefs of our ancestors were so strong, that even though Christianity was accepted in 988, they were impossible to eradicate. A dualism of religion developed, one example being the celebration of Christmas imbued with traditions which existed millenia before His Birth. Rather than feel uneasy about the pre-Christian roots of Ukrainian Christmas traditions. To many they are living proof of the power of our tradition — it has existed for so many hundreds of centuries in a people who for so long were persecuted for being or even waiting to be themselves. It boggles the mind that in this space age, for this one evening, through our motions and words, thousands of families will join with all others of Ukrainian origin, and return ancient times, eating food and singing koliady which were eaten and sung then. And they want to, because otherwise it wouldn't be Sviat-Vechir.

Khrystos Rodyvsia!—Slavite Yoho!

Christ is Born—Let us Praise Him!

ЖІНОЧІ ФІГУРКИ

(Докінчення з стор. 7)

навіть дійшла до висновку, про приналежність деяких трипільських жінок до арменоїдної етнічної групи.

Наприкінці III тисячоліття до нової ери трипільська культура зникає. Шар землі вкрив колись численні й квітучі поселення. Пішли у небуття наївні й мудрі діти природи. Та залишились їх глиняні богині — такі земні й прості — і ми через тисячоліття ніби чуємо гимн ласкавій та щедрій жінці.

З. Володенко

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

ПРИГОДИ ЛЕСЯ

А в Свят-Вечір мама мила, ясну свічку засвітила. Тішився нам Лесько зух, що вкуті стояв дідух. Сіно було на столі, а солома на землі. То Лесь квокав як та курка, і в солому давав нурка, їв кутю і пампушки, добрі з маком періжки. По вечері всі хрестились. до Ісусика молились, потім в руки книжки брали і разом колядували. Задзвонили десь дзвінки. і прийшли колядники. Пастирі колядували, жида з хати виганяли. Жид з козою десь побрив, ангел всіх благословив.

„Дзвіночок"

Що бачив Андрійко у Свят-Вечір

Андрійко вже великий, йому минає вже п'ятий рік. Він знає, що це таке Святий Вечір. Йому подобається, коли в хаті так гарно, коли тато і мама такі ласкаві, коли вся родина засідає до Святої Вечері, а на столі різні присмаки, хоч пісні але смачні.

Та сьогодні навіть Андрійко мало що їсть. Ось тато засвічує і прибирає ялинку. Мама готує і прибирає святочний стіл та оповідає якто в Україні святкують Різдво, як ходять колядувати старші й діти, часом діти ходять з колядою і на Святий Вечір.

Для Андрійка нині дуже довгий день, він вже немає що робити. В кухні все так смачно пахне, а мама каже, що годиться постити до Святої Вечері, аж зійде перша зірка. Що то значить постити? Ага,

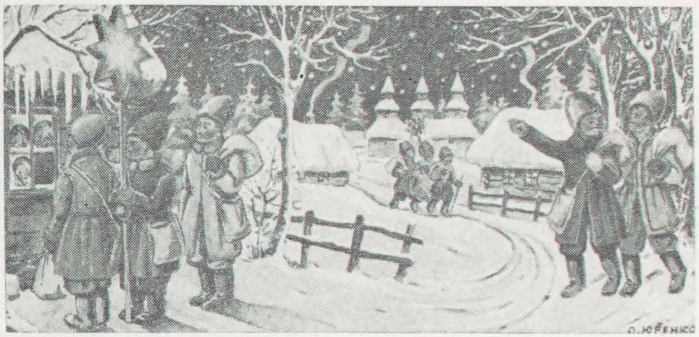

попробувати не хотіти їсти... І Андрійко подався до своєї кімнати виглядати першу зірку.

Сів коло столика біля вікна і довго вдивлявся в синіюче небо. Нараз побачив дивні речі. Ось з'явилась на небі велика зірка. Хотів бігти до мами і сказати та не міг встати. А далі бачить як малі зірки так дивно котяться та стають півколом біля великої зірки. А там далі біжать ще менші зірки і стають також півколом за останніми і вклоняються великій зірці. Андрійкові усе це так подобається. Бачить як усі ці зірки кумедно моргають, перекидаються і спішать до місця де стоїть велика зірка.

А велика зірка така блискуча, її проміння так далеко сяють. Андрійкові дуже хочеться щоб проміння зірки впали на нього. Підносить руки і хоче кликнути:

— Зірко, подивися! Я тут! — Зірка всміхнулася до нього і послала йому своє проміння. В цю хвилину він почув як усі зірки заспівали:

„Бог Предвічний народився"

Андрійко також хотів співати та почув на своїй голові руки своєї мами.

— Ходи, Андрійку, Свята Вечеря готова, перша зірка зійшла. Та Андрійко оповідає мамі, що він бачив на небі і що велика зірка послала йому своє проміння і всміхнулася до нього і що все це було таке гарне як в казці. Мама думає, що це був сон, але він справді все це бачив.

М. Турцевич-Пилипчук

ХТО ВСТАЄ РАНІШЕ

Сидять на жердині Івась, Пилипко й Тарасик — сперечаються.

— Найперші встають ластівки, — каже Івась. — Коли я іду в садок, вони вже літають.

— Ні, — озивається Пилипко, — раніше од ластівок встає сонце. Я ще в ліжку, а воно вже заглядає у вікно.

— А як моя мама на ферму іде, — каже Тарасик, — то ще й ластівки не встають, і сонечко ще не встає.

Василь Чухліб

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

СВЯТО ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ

Йорктонський відділ Союзу Українок Канади призначив неділю 14-го жовтня 1979 р., щоб підкреслити особливу увагу дня Української Дитини. Свято почалось святою Літургією, яку служив о. прот. С. Зузак а прислуговували йому чотири хлопчики при вівтарі. Молодь тримала свічки в часі Служби Божої і також ходили з тацою. Молодий юнак з восьмої кляси в публичній школі, Данило Сірий, гарним голосом прочитав Апостола в чистій українській мові. Прот. С. Зузак виголосив особливу проповідь відносно теми дня, у двох мовах як також мав панахиду за тих українських дітей, які померли в час штучного голоду в Україні в 1933 році. Підчас Служби Божої всі діти присутні в церкві відспівали „Отче Наш".

Друга частина програми продовжувалася в Українській Православній Авдиторії, де Т-во гостило всіх дітей і молодь з їхніми батьками виднів напис „ДИТИНА — СКАРБ спільним обідом. На передній стіні НАЦІЇ" з малюнком дітей з обох боків. Сю артистичнуу працю виконала пані Катерина Волощук, членка нашого відділу і також провінційної управи Союзу Українок. Засвідчені свічки прикрашували всі столи а на переднім столі була тарілка і порожне місце, що символізувало всіх померлих українських дітей. Діти української і недільної шкіл зорганізовано входили на залю в супроводі о. прот. і добр. Зузаків та всіх учительок. Церковний хор відспівав молитву „Отче Наш" а отець благословив страви.

По обіді, го;ова місцевого відділу, пані Л. Вінтоник керувала програмою. Діти і молодь відспівали кілька пісень; мали гарні деклямації. Щоб більше звеличати це свято було запрошено гостю бесідницю, пані Галину Данильчук з Канори, Саск. Пані Галина Данильчук є молода талановита українка, мати чотирьох малих дівчат. Її промова дійсно збагатила наш День Української Дитини. Вживаючи українську і англійську мову, вона привабливо задержувала увагу дітей, молоді та молодих батьків. На жаль, мій скромний допис не може правильно оповісти глибокий зміст її доповіді, з якої ми всі скористали. Інші точки програми включали спів сумківського, жіночого і церковного хору. Заступниця голови, пані Наталя Гишка, вміло висловила сердечну подяку і кінцеве слово відносно програми. Свято зазкінчено українським національним гимном.

Параскевія Семенюк, кор. секр.

Співають сумківці і діти рідної і недільної школи при громаді У.Г.П.Ц. в Йорктоні. Звернені обличчям до дітей (з ліва направо) голова місцевого відділу Союзу Українок пані Л. Вінтоник, гостя бесідниця — пані Галина Данильчук з Канори, Саск. і о. прот. С. Зузак, парох.

Підчас Святої Літургії читає апостола Данило Сірий, ученик рідної школи при Йорктонській У.Г.П.Ц. громаді. Стоїть з ним Віталій Марівцан. Обидва прислуговують майже постійно коло священика при вівтарі підчас Богослужень.

ЩИРА ПОДЯКА

Пані Анна Велещук, довголітня членка відділу Союзу Українок при Катедрі Св. Івана разом з дочкою Мирославою і сином Євгеном складають грошевий дар на наш журнал „Промінь" і цією дорогою, замість особисто, складає найсердечнішу подяку всім тим приятелям і знайомим, що її так численно відвідують у шпиталі Роял Александра в Едмонтоні.

Сердечно дякує за прекрасні живі квіти від членок відділу, як і від своїх знайомих і приятельок. Дякує нашим о.о. настоятелям Української Православної Катедри, митр. прот. Т. Хом'якові і о. В. Лакусті за щирі молитви, за відвідини в шпиталі. Дякує всім за гарні картки побажань здоорв'я. Складає сердечну подяку своїй родині — Михайлові і Олі Бойко як і дітям за обслугу коло неї, як також, що так часто її відвідують. Дякує своїй сестрі та шваґрові за їх відвідини та молитви.

З часом, коли виздоровіє, то всім особисто подякує, а тепер заздалегідь бажає всім приятелям і рідним надходячих Весених Свят Різдва Христового та щасливого Нового Року.

Марія Лазарук

На свіжу могилу моєї дорогої донечки і сестри, бл. п. Фрозини Стратійчук-Гименчук, яка по короткій недузі відійшла від нас на 66 році свого життя, 1-го липня 1979 року, замість квітів складаємо дар — $10.00 на журнал „Промінь". Хай Господь прийме душу покійної у Своє царство небесне.

Мама Марія Стратійчук,
сестра Катерина і шваґер Дмитро Дутка

— — — — —

В світлу пам'ять наших рідних — мами Анастасії й батька Федота Лимарів, брата Константина та всіх рідних, складаємо на „Промінь" 10 дол.

Олександра Никитюк і Олена Дзюбенко з родинами

У світлу пам'ять мого дорогого незабутнього мужа Василя Романовича, який упокоївся 10-го грудня 1972 року, складаю $10.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анна з дочками, зятями, внуками і правнуками, Принс Альберт, Саск.

— — — — —

У пам'ять покійних моїх добрих незабутніх кумів — бл. п. панства Коропацьких з Торонта, які відійшли у вічність цього 1979 року — Анна 5 березня, а Михайло 7 вересня, замість китиці квітів складаю $15.00 на „Промінь".

Висловлюю глибоке співчуття дітям, а покійним Вічна Пам'ять.

Анна Шевців, Едмонтон

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

нашим дорогим дітям і внукам,

ближчій і дальшій родині в Канаді і в Україні

та добрим друзям.

Христос Народився!

ОЛЕКСІЙ і МАРІЯ МАКАРЕНКО

Belmont Motel

340 York Street Sudbury, Ont.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

СЕРГІЙ РАДЧУК
АДВОКАТ і НОТАР
(Serge Radchuk, LL.B., LL.M., D.Jur.)
Suite 1114
Bank of Montreal Bldg., **330 Portage Ave.,**
WINNIPEG, MAN. PHONE 942-0448

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає
читачам „Променя"

ВЗАЇМНА ПОМІЧ
UKRAINIAN FRATERNAL SOCIETY OF CANADA
FRATERNAL LIFE INSURANCE
235 McGregor St. **Tel. 586-1364**
WINNIPEG.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
У ВІНДЗОРІ, ОНТ.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Управам Провінційних Екзекутив, Редакції журнала „Промінь" та читачкам, управам і членству всіх складових організацій СУС, нашому духовенству УГПЦ в Канаді, членкам відділів Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові в Україні й у світі.

Маруся Старух — голова **Мирослава Телеґа — кор. секр.**

СВЯТОЧНЕ ПОБАЖАННЯ

З ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВИМ РОКОМ СЕКРЕТАРІЯТ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ І ЙОГО ПРЕЗИДІЯ ВІТАЮТЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ ТА У ВІЛЬНОМУ СВІТІ, ІЄРАРХІВ, ДУХОВЕНСТВО Й ПАСТОРАТ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, НЕЗЛАМНИХ БОРЦІВ-ПАТРІОТІВ В УКРАЇНІ, ПРОВОДИ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДСЬКИХ НАДБУДОВ, ЇХНІ СКЛАДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ Й ЧЛЕНСТВО — РАДІСНИМ ПРИВІТОМ — „ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!" ТА СЕРДЕЧНИМ ПОБАЖАННЯМ — ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Президія Секретаріяту СКВУ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

сердечно вітаємо

Блаженнішого Владику Андрея, Митрополита Вінніпеґу і всієї Канади, Всечесне Духовенство і провід Української Греко-Православної Церкви в Канаді, всіх вірних і ввесь Український Народ в Україні й у світі;

Централі складових організацій СУС та все членство і прихильників — ТУС, СУК, СУМК, СУНД, Фундацію СУС — Інститути — Св. Івана в Едмонтоні, П. Могили в Саскатуні, Св. Володимира в Торонті, Колеґію Св. Андрея у Вінніпеґу, Редакції „Українського Голосу", „Вісника", „Променя", „Сумківця" та їх працівників.

УСІМ БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ЦЕНТРАЛЯ
СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ

Д-р Лев Фарина, голова **Ф. Пелех,** секр.

Провінційна Екзекутива Союзу Українок Канади на Саскачеван

сердечно вітає

Єпископат, Духовенство й вірних Української Православної Церкви в Канаді, Централю й членство складових організацій Союзу Українців Самостійників та увесь український народ в Канаді, в Україні й по всьому світі нашим традиційним привітом —

Христос Рождається — Славімо!

Одночасно вітаємо всіх з надходячим Новим 1980 Роком, роком 75-ліття Провінції Саскачевану та закликаємо всіх до милої зустрічі в Саскатуні з нагоди Ювілейних Свят Саскачевану і Провінції, в якій відродилася наша Св. Церква та започаткувалися всі складові організації нашого Союзу.

ЗА ПРОВІНЦІЙНУ ЕКЗЕКУТИВУ:

Анна Холод — голова **Леся Удод — кор. секр.**

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ ІМ. П. МОГИЛИ

в Саскатуні, Саск.

вітає

БЛАЖЕННІШОГО ВЛАДИКУ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ, ВСІХ НАШИХ ВЛАДИК, КОНСИСТОРІЮ У.Г.П.Ц. В КАНАДІ, ВСЕ ДУХОВЕНСТВО ТА ВІРНИХ ЦЕРКВИ, КОЛЕГІЮ СВ. АНДРЕЯ, СКЛАДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ СУС — ТУС — СУК — СУМК — СУНД, ІНСТИТУТИ, ЯК І ПРЕСУ, — „ПРОМІНЬ", „ВІСНИК" ТА „УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС" і ЇХ РЕДАКТОРІВ ТА ПРАЦІВНИКІВ. БАЖАЄМО ВСІМ НАЙКРАЩИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.

Дирекція

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і наступаючого

НОВОГО 1980 РОКУ

УПРАВА І ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ

ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

вітають

Блаженнішого Митрополита Андрея, Владик і все духовенство нашої Церкви, членок проводу Союзу Українок Канади в центральній управі, провінційних екзекутивах і все членство нашої організації по відділах, редакцію „Промінь" і ввесь український народ у вільному світі та на Рідних Землях.

Розалія Фарина, голова **Марія Лазарук,** кор. секр.

Найкращими побажаннями

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

вітає

Центральні Управи складових організацій СУС — Союз Українок Канади, Товариство Українців Самостійників, Союз Української Молоді Канади, Інститути — Св. Володимира в Торонті, П. Могили в Саскатун, Св. Івана в Едмонтоні, все членство складових організацій СУС і їх родини, редакцію журнала „Промінь" та ввесь український народ на рідних землях.

ВІДДІЛ ДОНЬКИ УКРАЇНИ

Тандер Бей, Онт.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО СВЯТОГО ЙОРДАНУ і НОВОГО РОКУ

засилаємо привіт і щирі побажання Радісних Свят Народження Христа та Щасливого Нового Року:

Владикам, Президії Консисторії і священству Української Греко-Православної Церкви, Централі Союзу Українців Самостійників та складовим організаціям ТУС, С.У.К., СУМК, філіям Музею Канади Союзу Українок, його членам, жертводавцям, редакціям, працівникам часописів: „Промінь", „Вісник", „Канадійського Фармера", „Українського Голосу", Дирекціям Інститутів і всьому українському народові в Україні та у вільнім світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

ДИРЕКЦІЯ ГОЛОВНОГО УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ КАНАДИ В САСКАТУНІ

Голова: **М. Ткачук** Секр.: **О. Заставний**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

всім членам, прихильникам і всьому українському народові в Україні й у світі

ОЩАДНО-КРЕДИТОВА СПІЛКА „К А Р П А Т І Я"

Вступайте в члени і користайте з наших услуг!

CARPATHIA CREDIT UNION LTD.

950 Main Street Phone 586-8431

Winnipeg, Man.

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

членки відділу Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки

при Катедрі Пресвятої Тройці в Вінніпегу

Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Павліна Ігнаш, голова — **М. Юрків** реф. „Променя"

...„Далекий світ, великий час,
Пливуть літа рікою...
Гей! що гувати там у вас?
Чи йдете з колядою?"
Б. Лепкий

Найщиріші побажання всього найкращого з нагоди свят Різдва Христового, Нового Року й Водохреща

Блаженнішому Митрополитові Андрееві, Преосвященному Владиці Миколаєві, Достойному Отцеві Ігореві, всьому духовенству, Центральним і Провінційним Екзекутивам як також всім членам складових організації С.У.С.

засилають

ЧЛЕНКИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ВІДДІЛУ ДОНЬКИ УКРАЇНИ В МОНТРЕАЛІ.

За Екзекутиву

Евгенія Підвисоцька, голова — **Галина Сенишин,** кор. секр.

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого
Нового 1979 Року

засилає

МАНІТОБСЬКА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Центральній управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і духовенству, редакції журнала „Промінь" та його читачам, членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх родинам і всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Добр. Юстина Лучак, голова — **Анаст. Міненко,** кор. секр.

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

Центральній управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", провінційним екзекутивам і всім членкам Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові

засилають

членки відділу ім. Олени Пчілки в Йорктоні, Саск.

Левайна Вінтоник голова — **Галя Зузак,** секр.

Найщиріші побажання

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
В САСКАТУНІ

центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Анна Холод, голова — **Марія Гарбус,** реф. „Променя"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Ванкувер Б.К.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам всіх відділів, та їх їх родина, та всьому українському народові.

Емілія Чуйко, голова — **Люба Кут,** реф. „Променя"

Провінційна екзекутива
Союзу Українок Канади на Алберту

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

управам і членству всіх складових організацій СУС та нашому духовенству УГПЦ в Канаді. Зокрема вітаємо рідзвяним привітом Центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію та читачів „Променя", членкинь відділів і загально все українське суспільство.

Славка Фербей, голова — **Розалія Фарина,** кор. секр.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і наступаючого
НОВОГО 1980 РОКУ

вітаємо

Централю Союзу Українок Канади, редакцію журнала „Промінь", членство по відділах, Владик та все духовенство нашої Української Православної Церкви і ввесь український народ у вільному світі та на Рідних Землях.

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
м. Гамілтон, Онт.

Галина Олексюк, голова — **Надія Пенюк** секр.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
в Ту Гилс, Альберта

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді й по всьому світі —

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
при Церкві Святого Володимира
у Тандер Бей, Онт.

Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Анна Стасів, голова — **Софія Мендик,** секр.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Центральній управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", провінційним екзекутивам і всім членкам Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові

засилають

Членки Відділу ім. Ольги Кобилянської
в Гадсон Бей, Саск.

Г. Лесон, голова — **І. Гоменюк, секр.**

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Проводові і Духовенству УГПЦК,

Центральній Управі Союзу Українок, Редакції журнала „Промінь", провінційним екзекутивам і всім Членкам Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ,
Вакав, Саск.

Розалія Луцюк, голова — **Добр. Марія Гнатів,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. СОФІЇ РУСОВОЇ
в Лонг Бренч, Онт.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, всім читачкам по відділах, Редакції журнала „Промінь", і всьому українському народові.

К. Чорна — голова **К. Шумейко, секр.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА УСПІШНОГО НОВОГО РОКУ

Членам Кредитової Спілки „Союз" їхнім Родинам і Всьому Українському Народові, де йому вільно і там де не вільно святкувати ці Свята, бажає

ДИРЕКЦІЯ КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ
„СОЮЗ"

при 406 Бетурст вулиці в Торонті і її Філія при 2258 Блур вул. Захід.

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІМ ЙОГО!

„Слава Богу заспіваймо,
Честь Сину Божому і Спасові Нашому
Поклін віддаймо!"

Святочні Поздоровлення і Побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

Д-р Василь і Зеновія Зміївські
з родиною
Тандер Бей, Онтаріо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК
КАНАДИ ІМ. СВЯТОЇ ОЛЬГИ
У ВЕРНОН, Б.К.

Центральній Управі Союзу Українок, редакції „Променя" і його читачам, усьому нашому членству та всьому українському народові.

Марія Попович, голова **Настасія Микитюк,** рефер. „Променя"

Христос Рождається!

ЩИРЕ СВЯТОЧНЕ ПРИВІТАННЯ:

Світлій Консисторії, Блаженнішому Митр. Андрею. Впреосв. Владикам, Голові През. Консисторії, всьому почтивому Духовенству, працівникам та Колегії Св. Андрея, СУС та його складовим організаціям, Централі Союзу Українок, редакції „Променя", редак. „Вісника" і „Українського Голосу" та його працівникам

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ в ТОРОНТО

М.Божик — голова **М. Фролова, секр.**

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Центральній управі Союзу Українок, редакції журналу „Промінь", Провінційним екзекутивам і всім членкам Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ в Бирнабій, Б.К.

Ніла Олійник, голова **Кароля Деміон** референтка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

своїм клієнтам і приятелям

KARASEVICH & ASSOCIATES

адвокати, повновласники і нотарі

179 Henderson Highway,
Winnipeg, Manitoba R2L 1L5

Найкращі побажання Веселих Свят і Щасливого Нового Року

від

VEGA TEXTILES

OVERSEAS PARCEL SERVICE LTD.

1014 Main Street **Phone 582-4744**
Winnipeg, Man.

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

Центральній управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", провінційним екзекутивам і всім членкам Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ В МИРНАМ, АЛБЕРТА

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
В НОРТ БЕТЛФОРД, САСК.

бажають

Централі Союзу Українок Канади, Редакції „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові на рідних землях й у всьому світі.

Христос Народився!

Оля Рожецька, голова

Кароля Білик, реф. „Променя"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

УКРАЇНС'КА ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНА
ГРОМАДА СВ. ПРЕОБРАЖЕННЯ
В ЙОРКТОНІ

членкам Союзу Українок Канади та їх родинам, читачам „Променя" і всьому українському народові.

Христос Народився! Славімо Його!

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ

від

CROPO FUNERAL CHAPEL

Telephone 586-8044
N.W. Main at Luxton **Winnipeg, Man.**
Thomas B. Cropo — president

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм клієнтам і покупцям

BLAINE LAKE FARM EQUIPMENT
(GARAGE)
and Hi-Way Inn (Cafe)

Prop. M. S. Ciona

Blaine Lake Saskatchewan

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

засилаємо

Нашій родині, приятелям і знайомим.
Христос Народився! — Славімо Його!

АНДРІЙ і АНГЕЛИНА ПАВЛИКИ
Вінніпеґ, Ман.

OGARANKO, ALYLUIA, POTKONJAK
& WAWRYKOW

Barristers and Solicitors

MYRON J. OGARANKO, B.Sc., LL.B.
KENNETH ALYLUIA, B.A., LL.B., LL.M. (Tor)
ELI POTKONJAK, B.A., LL.B.
DENNIS G. WAWRYKOW, B.A. (Hons.) LL.B.

200 CARPATHIA CREDIT UNION BLDG.
952 Main Street, Winnipeg, Man. R2W 3P4
Telephone 586-8551

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилаємо

нашій родині, нашим приятелям, редакції журнала „Промінь" і всьому членству Союзу Українок.

Христос Народився! — Славім Його!

ВАСИЛЬ і КАРОЛЯ БІЛИКИ

862-111 Ст.
Норт Бетлфорд, Саск.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

своїй родині, своїм приятелям і знайомим. і всьому членству Союзу Українок.

Марія Симчич
Вінніпеґ, Ман.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилаємо

нашій родині, нашим приятелям і знайомим, парохові й членам громади та їх родинам, редакції журнала „Промінь" і всьому членству Союзу Українок.

Христос Народився! — Славімо Його!

ПЕТРО і МАРІЯ ЧИЖОВСЬКІ
RR 1
Норт Бетлфорд, Саск.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

нашій родині, нашим приятелям, редакції журнала „Промінь" і всьому членству Союзу Українок.

СТЕФАН і МАРІЯ ГАРБУС
1918 Sommerfeld Ave. Saskatoon, Sask.

Усій своїй родині і приятелям
щиро бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щоб усім Вам рік 1980 був веселий та щасливий

ДМИТРО і ЄЛИСАВЕТА ЗАЛІЩУК
Саскатун, Саск.

Усій своїй родині і приятелям
щирою бажаю

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ,

щоб усім Вам рік 1979-тий був веселий та щасливий

Софія Гриник, Едмонтон

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

нашій родині, нашим приятелям, редакції журнала „Промінь і Всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.

Христос Родився!

Теодор і Анна Скоробогач
Саскатун

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

всій своїй родині і приятелям

ІВАН і ЕМІЛІЯ ТАБАЧНЮК

507 - 2311 McEowan Ave.
Saskatoon, Sask.

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ НА БРИТІЙСЬКУ КОЛЮМБІЮ

б а ж а є

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Проводові У.Г.П.Ц. в Канаді на чолі з Блаженнішим Митрополитом Андреєм, всьому нашому Духовенству, Централі СУС і членству його складових організацій, Централі С.У.К. та її членству по відділах, редакції „Промінь" і всьому Українському Народові у вільному світі та на Рідних Землях.

Христос Народився — Хвалімо Його!

Марія Вакалюк, голова

Олена Дзюбенко кореспонд. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

ВІДДІЛ ІМ. ГАНКИ РОМАНЧИЧ у Саскатуні, Саск.

Центральній Управі Союзу Українок, членкам усіх відділів в Канаді і редакції журнала „Промінь".

Берніс Парчевська, голова

Леся Фотій, секр.

З нагоди Рождества Христового і Нового Року, присвячую цей віршик своїм давним покупцям і приятелям
Вже Новий Рік недалеко
Свята коло хати,
Треба своїм приятелям
Желання післати.
Тож я своїх приятелів сердечно вітаю
і з цим Новим Роком желання складаю.
Живіте в щасті много літ і ваша родина,
Дай нам Боже, щоби була
вільна Україна.

Ваш давний продавець Іван Григор з Нипавин, Саск.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є м о

всім нашим рідним, приятелям, членству наших складових організацій та всьому українському народові.

Тома і Марія Лазаруки
Едмонтон, Алта.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО 1980-го РОКУ

бажаю

ВСІМ МОЇМ РІДНИМ І ПРИЯТЕЛЯМ

радісних свят і всього добра в Новім Році.

Марія Іванець,
Брентфорд, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є м о

всій нашій родині, нашим приятелям і знайомим

ІВАН і МАРІЯ ЧАЙКОВСЬКІ

7-1616 Main Street Saskatoon, Sask.

Нашій дорогій родині,

нашим добрим друзям і знайомим

бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і Щасливого Нового 1980 Року

ЯКИМ і СОФІЯ МЕНДИК

Тандер Бей, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

Членки Відділу ім. Хариті Кононенко
в Блейн Лейк, Саск.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь" і усім членкам по відділах та їх родинам.

Катерина Парчевська, голова
Марія Цьона, реф. „Променя"

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
в Мічам, Саск.

Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

З. Марковська, голова **О. Борса,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

Централі Союзу Українок, Пров. Екзекутивам, редакції „Променя", всім членкам Союзу та їх родинам та всьому українському народові.

ВІДДІЛ ІМ. Л. УКРАЇНКИ В БРЕНТФОРД

О. Гриньків, голова **А. Пережак,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

ВІДДІЛ ІМ. О. БАСАРАБОВОЇ
в Тандер Бей, Онт.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції „Промінь", всім членкам та всьому українському народові.

Христос Родився!

А. Мирфі, голова **О. Новак,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

Центральній Управі Союзу Українок Канади, членству по відділах, редакції „Промінь" та всьому українському народові.

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ
у Гефорді, Саск.

Ольга Сметанюк, голова
Стефанія Гавриш, секр.

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року
з а с и л а ю т ь

членки відділу ім. Лесі Українки
в Давфині, Ман.

Вітаємо центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію журнала „Промінь", провінційні управи і членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

Текля Шовдра, голова
Марія Горчинська секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах та їх родинам

Членки відділу ім. Ольги Кобилянської
в Смокі Лейк, Альберта

Марія Рацой, голова
Марія Антонюк, секретарка

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК
У МЕЛФОРТ, САСК.

засилають найщиріші побажання

Центральній управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", членкам усіх відділів, їх родинам та всьому українському народові.

Катерина Фідик, голова
Анастасія Спелей, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм покупцям і приятелям

GRYBA DRUG STORE

Василь і Савеля Ґриби

Box 160, Cudworth, Sask. S0K 1B0
Ph. 256-3363

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає всім своїм клієнтам

Я. О. Масцюх

АДВОКАТ і НОТАР

Заступає в справах судових, цивільних і карних.
Полагоджує маєткові справи.

900 Lindsay Bldg., **Office Phone 943-0416**
228 Notre Dame Ave. **Res. Phone 339-5628**
WINNIPEG, MAN.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ТРАНСКОНІ, МАН.

б а ж а є

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах і їх родинам

Веселих Свят Різдва Христового

і Щасливого Нового Року

Г. Шипит **С. Собкович**

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
всім нашим покупцям, українському
громадянству та всьому
нашому народові
б а ж а є

MONTREAL FUR CO.

FUR COATS MADE TO ORDER, REMODELLED
CLEANED and STORED

S. Kushnir, Prop. 502 Selkirk Ave.
Phone 589-4445 Winnipeg, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є м о
нашим покупцям і приятелям

CENTENNIAL Shoes Limited

Ілля і Орися Яремчуки

18 Court Street S. Thunder Bay, Ont.
Telephone 344-3032 P7B 2W3

ВШАНУВАЛИ ГАЛИНУ ВОРОБЕЦЬ

(Закінчення з стор. 11)

Діти родини Воробців: син Володимир, аґроном, з родиною проживає в Онтаріо; донька Ольга ззамужня за Тодд (чоловік помер), донька Ярослава замужня за суддею Картером — обидві ці доньки живуть в Онтаріо. Наймолодша донька Рома замужня за Орестом Ґауком, спочатку проживали в Едмонтоні, а тепер в Ґрендпрері, Альберта.

З нагоди дня народження Галини Воробець, гості склали на пресовий орган „Промінь" та кліше $110.00, а брат Є. Бавринюк додав $20.00, разом $130.00, які при цьому дописі переслано до „Променя".

Зткінчуючи цей допис побажаємо Ювілятці, доброго здоров'я й довгого віку та повних успіхів у всіх її справах і задумах. Щасти Боже, Ювілятко!

К. Т-чко.

ПРИ ПРАЦІ ДЛЯ „ПРОМЕНЯ"

За місяць листопад 1979

Саскатун — Відділ О. Кобилянської, рефер. Марія Гарбус, передплати	$ 96.00
Канора, Саск. — Відділ М. Маркович, реф. Стефанія Левко, передплати	80.00
Архим. о. А. Щербань — околиця Едмонтон передплати	34.00
Принс Джордж, Б. К. — Відділ Л. Українки, секр. Орися Цьона, передплати	40.00
Едмонтон — Відділ при Катедрі Св. Івана, рефер. Софія Гриник, передплати	32.00
Гефорд, Саск. — Відділ О. Басарабової, рефер. Анна Ткачук — передплати	88.00
Вернон, Б. К. — Відділ Св. Ольги,	

ISSN 0380-2140

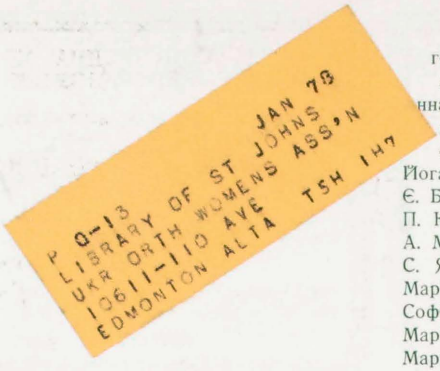

рефер. Н. Микитюк — передплати 64.00
Виндзор — Відділ Л. Українки,
рефер. С. Коростіль, передплати 98.00
Реджайна — Відділ Доньки України,
рефер. Марія Корпан, передплати 148.00
Монтреал — Відділ Доньки України,
реф. Т. Сидоренко, передплати і прес. фонд 56.00
Норт Бетлфорд, Саск. — Відділ Олени Пчілки,
рефер. Кароля Білик, передпл. і різдв. побаж. 54.00
Гамільтон — Відділ Л. Українки,
рефер. Анна Корній, передплати 85.00
і пресовий фонд 32.00
Стінен, Саск. — Відділ Кн. Ольги,
рефер. Г. Цуркан, передплати 72.00
Вегревил — Відділ Кн. Ольги,
рефер. В. Мельничук, передплати 48.00
Саскатун — Відділ О. Кобилянської, реф. Марія
Гарбус, передплати і різдвяні побажання 506.00
Едмонтон — Відділ при Катедрі,
реф. Софія Гриник, передплати і прес. фонд 170.00
Давфин, Ман. — Відділ Л. Українки,
рефер. Марія Білоус, передплати і прес. фонд 152.00

ПРЕСОВИЙ ФОНД ВІДДІЛІВ

Монтреал — Відділ Доньки України
з нагоди кампанії $100.00
Торонто — Відділ Кн. Ольги — у зв'язку
з Міжнародним Роком Дитини 60.00
Ґронлід, Саск. — Відділ Кн. Ольги,
з нагоди 50-ліття відділу 50.00
Канора, Саск. Відділ М. Маркович 25.00
Радвей, Альберта — Відділ Л. Українки 15.00
Вінніпеґ — Освітній Комітет при Катедрі
Пресв. Трійці 10.00
Відділ ім. О. Кобилянської — Донвел, Саск. 10.00

ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОЖЕРТВИ

Євген Вавринюк — Едмонтон. На ювілеї 80-ліття сестри пані Галини Воробець, замість подарунку гості склали дар на „Промінь" в честь іменниці $115.00
Нелі Кравчук — Сирей, Б. К. — з нагоди вшанування п. Дмитра Мицака 40.00
Зоя Роніш — Монтреал — з нагоди вшанування пані Турченюк 34.00
Марія Франко, Фовм Лейк, Саск. 25.00
Т. Холод — Стирджес, Саск., з родинного свята 50.00
Анна Хаба — Редвотер, Алберта, з ювілею 35.00
Марія Лазарук — Едмонтон. На ювілеї 80-ліття пані Парані Довганюк, замість подарунку гості склали дар на „Промінь" в честь ювілятки 50.00
Анна Велещук з Едмонтону разом з сином Іваном і дочкою Мирославою складають дар на „Промінь" 25.00
Йоганна Михайленко — Саскатун 20.00
Є. Буско — Реджайна 20.00
П. Калет — Саскатун 15.00
А. Мазепа — Кемсак, Саск. 12.00
С. Ясенчук — Ванкувер 12.00
Маріяна Луцак — Едмонтон 12.00
Софія Гриник — Едмонтон 10.00
Марія Лазарук — Едмонтон 10.00
Марія Пасека — Гамільтон 10.00
Леся Удод — Саскатун 10.00
О. Просвят — Бімзвил, Онт. 10.00
Анна Іванус — Ґролід, Саск. 10.00
Марія Ф. Савіцька — Сардіс, Б. К. 10.00
Добр. А. Сорока — Віллінґдон, Альберта 5.00
Анна Курчаба — Келґари, Альберта 5.00
Софія Литвин — Едмонтон 6.00
Константина Чорна — Мисисага 5.00
В. Калюжна — Лондон, Онт. 5.00
Ірина Лукасевич 5.00
Ольга Заставна, — Кадворт 5.00
М. Бурак — Бімзвил, Онт. 5.00
Андрій Волчанський — Едмонтон 5.00
Марія Пилипчук — Ст. Кетеринс 5.00
Віра Ткаченко — Бімзвил, Онт. 6.00
Анна Курчаба — Вінніпеґ 5.00
Богдан Савицький — Давфин 6.00
Гелен Маріянич — Ту Гилс, Альберта 5.00
А. Корній — Бирлінґтон, Онт. 5.00
С. Хаба — Редвотер, Альберта 4.00
Д. Симчич — Саскатун 4.00
Марія Гарбус — Саскатун 4.00
К. Горбачевська — Монтреал 3.00

По 2.00: Ольга Мацко, Тетяна Сидоренко і Надія Калюжна — всі три з Монтреалу, Ліна Храпко — Виловдейл, о. архим. Ол. Щербань — Едмонтон, Н. Зелінська — Давфин, П. Клюкевич — Ванкувер, М. Ґорчинська — Давфин, Гелен Олексюк і Т. Швед — Гамільтон, Лидія Мельник — Ґронлид, Н. Тріщук — Ніягара он де Лейк, Онт., Лидія Лист — Виндзор, Анна Лозовчук, В. Скороход — Торонто, О. Сеньчук — Виндзор.

По 1.00: К. Зіник — Васетна, Альберта, Г. Крестанович — Гамільтон, Павліна Думка — Саскатун.

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Анна Корній — Бирлінґтон 3
референтка відділу в Гамільтоні
Добр. Марія Гнатів — Вакав, Саск. 1
Анастасія Пережак — Брентфорд, Онт. 1
Олена Зубчинська — Лашін, Кве. 1
Анна Хаба — Редвотер, Альберта 1
Таїсія Копил — Торонто 1
Дора Панчук — Принс Альберт 1
П. Козій — Айтуна, Саск. 1
Добр. Ольга Бойчук — Канора, Саск. 1
Анна Бойчук — Ванкувер 1
О. Фіцович — Калмар, Альберта 1
Олена Мельничук — Келовна, Б. К. 1
Гафія Пенюк — Вернон, Б. К. 2
Орися Василишин — Йорктон 1